WASHINGTON D.C.

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакції і Адміністрація: Svoboda', 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXV. Ч. 12. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 18-го СІЧНЯ 1958 ЦЕНТІВ 5 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 18, 1958 No. 12. VOL. LXV.

Щедрий Вечір, Добрий Вечір, Добрим Людям на Здоров'я

АЙЗЕНГАВЕР ПРОПОНУЄ ЗМЕНШИТИ ДОПОМОГУ ФАРМЕРАМ

ПРОТИ ФАРМЕРСЬКОЇ ПРОГРАМИ УРЯДУ ВИСТУПАЮТЬ ПРЕДСТАВНИКИ ОБОХ ПАРТІЙ. — АНДЕРСОН ПЕРЕДБАЧАЄ МОЖЛИВІСТЬ ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКІВ.

Вашингтон. — Президент Айзенгавер 16-го січня предложив Конгресові фармерську програму свого уряду, в якій домагається ухвалення нових законів, щоб позбутися великої надвишки харчових продуктів. Президент просить Конгрес про зменшення паритету допомоги фармерам на основні рільничі продукти — пшеницю, бавовну кукурудзу, рижу, тютюн і земні горішки (арахіс). Айзенгавер запропонував також зменшену контролю рільничої продукції і скасування автоматичного збільшення паритету допомоги на випадок зменшення продукції рільничої культури. Президент повторив також давніший проєкт ухвалення закону, згідно з яким уряд міг ри продавати закордонним державам надвишку своїх харчів. Уряд пропонує дальші видатки на наукові досліди в ділянці рільництва. Фармерська криза в цій країні виникла внаслідок того, що фармери, користуючися науковими винаходами, можуть мати велику продукцію. „Ця наукова революція в фармерстві, казав Президент, продовжується. Її не треба припиняти, ані немає потреби її боятися". Президент запропонував 14 пунктів, які, на його думку, мають оздоровити фармерську програму країни. Він домагається дозволу на зменшення видатків на так званий земельний банк, і фармери мали б діставати винагороду тільки за ті акри землі, які довший час не будуть управлювані. Секретар рільництва мав би мати право збільшувати число акрів землі під управу пшениці, рижу, бавовни, тютюну і земних горішків, і зменшувати акри під управу кукурудзи. Президент домагається зменшити паритет допомоги фармерам в такому виді, щоб той паритет міг становити від 60 до 90 відсотків. Крім того Айзенгавер пропонує ще інші законопроєкти, які не подобаються не тільки опозиційним демократам, але і численним республіканцям в цьому році, в якому відбуваються вибори до Конгресу. Сенатор Линдон Б. Джансон заявив, що Президент пропонує таді законопроєкти, які зруйнували б фармерів, але Конгрес старатиметься допомогти фармерам. Гостро виступив проти Айзенгавера і республіканський сенатор Джордж Д. Ейкен із Вермонту. — Секретар скарбу Роберт Б. Андерсон заявив на Комісії Способів і Засобів в Палаті Репрезентантів і заявив, що він запропонує зменшення прибуткових податків, якщо економіка країни не почала б збільшуватися перед серединою цього року.

ГУБЕРНАТОР РОБЕРТС ПРОКЛЯМУВАВ „ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ" У СТЕЙТІ РОВД АЙЛЕНД

Вунсакет. — Губернатор стейту Ровд Айленд Денніс Д. Робертс підписав у понеділок 13 січня ц. р. у присутності делегації українців з усього стейту проклямацію про встановлення дня 22 січня „Днем Української Незалежности" на терені стейту Ровд Айленд. Українську делегацію під час церемонії підписування проклямації очолювала голова філії УККА у Вунсакет впр. о. прот. Степан Біляк, парох місцевої Української Православної Церкви св. Михаїла. До складу делегації входили всч. о. Йосиф Галиш парох Української Католицької Церкви св. Михаїла, гол. радний УНСоюзу Іван Кокольський, конгресмен Орест Д. Чагари, пп. Теодор Кловань і Дмитро Деренюк та пані Розалія Ведаль, Розалія Борис і панна Іванна Н. Гудзь, яка вручила губернаторові історію України, надруковану в англійській мові. У підписаній губернатором проклямації сказано, що американці українського походження поселилися на території стейту Ровд Айленд вже 70 років тому і своєю працею причинилися видатно до розвитку тієї частини З'єднаних Держав Америки. В дальшому стверджується, що земляки українських поселенців у Ровд Айленд зазнали і зазнають тяжкого поневолення збоку комуністичної Росії і її безбожного і тиранського режиму, але вони ніколи не зреклися своїх надій на свободу і визволення і ніколи не зійшли, як нація, із шляху своїх змагань до справжньої волі. Закінчується проклямація губ. Робертса закликом до громадян Ровд Айленду вшанувати героїчну боротьбу українського народу, який після 40 років агресії і поневолення не втрачає надії на прихід дня визволення від терору і переслідувань. На завершення урочистости впр. о. Біляк подякував губернаторові за підписання проклямації і висловив переконання, що незалежна Україна у Східній Європі була б основним фактором миру і безпеки для усього світу. Академія для відзначення 40-их роковин проголошення Незалежности України відбудеться у Вунсакет 26 січня у місцевій залі Ай-Ті-Ю заходом українських установ і організацій, об'єднаних у філії УККА.

УКРАЇНСЬКІ ПРАПОРИ НА РАТУШАХ „ТРЬОХ МІСТ" — БІНҐЕМТОНУ, ДЖАНСОН СИТІ Й ЕНДИКАТУ

Бінґемтон. — На спеціяльній урочистості, влаштованій дня 11-го січня ц. р., в залі Українського Центрі в Джансон Ситі, Н.Й., під проводом Степана Садовича, репрезентанта УККА, українські дівчата зодягнені в народні строї, вручили посадникам „Трьох міст" — Бінґемтону, Джансон Сіті та Ендикату пп. Джанові Дж. Бирнсові, Вільямові Ф. Оттові і Е. Реймондові Лі українські прапори для вивішення на ратушах згаданих міст в дні 22-го січня ц. р., на відзначення Дня Незалежности Українського народу, який ще досьогодні „бореться і вмирає за визволення з-під комуністичного поневолення і переслідування". Відбулася ця урочистість після підписання згаданими посадниками спеціяльних деклярацій про проголошення дня 22-го січня урочистим днем для громадян „Трьох міст". У короткій промові під час церемонії підписування деклярацій і вручування прапорів промовляв п. Садович, який поінформував присутніх понад 100 осіб про історію українських визвольних змагань і про змагання українців до відзискання суверенности і незалежности своєї Батьківщини. Е середу, дня 22-го січня увечорі після вивішення українських прапорів на ратушах відбудеться святочний бенкет, на якому головним промовцем буде член гол. Екзекутиви УККА і віце-президент УНСоюзу адв. Михайло Пізнак з Ню Йорку й уряд тостмайстра виконуватиме адвокат Іван Ф. Сенецький з Джансон Сіті. Бенкет буде попереджений окремими відзначеннями Дня Української Незалежности в телевізійних передачах.

ПРОФ. ЛЕВ ДОБРЯНСЬКИЙ ОФІЦЕРОМ РЕЗЕРВИ

Вашингтон. — Д-р Лев Добрянський, професор Джорджтавнського університету і голова УКК, призначений 2-го січня ц. р. резервовим лійтенант-полковником Американської Армії. У своєму старшинському призначенні д-р Добрянський приділений до 252-ої частини Військового Управління, що стаціонує в Дистрикті Колумбії — і займається військовою адміністрацією і наглядом над країнами з-понад 25 мільйонами населення. Це — єдина такого роду військова частина в Америці.

УРЯД ФРАНЦІЇ ВРЯТУВАВСЯ ВІД УПАДКУ МАЛОЮ БІЛЬШІСТЮ

Париж. — Французький уряд Фелікса Гаяра врятувався невеличкою парляментарною більшістю, якою дістав в четвер 16-го січня ц. р. вотум довір'я. В користь уряду голосувало 253, а проти нього 233 з кругло 30 послами, що були відсутні, або стрималися. Французький прем'єр поставив справу довір'я у зв'язку з проблемою бюджету. Він настоював, щоб в принципі зберегти принцип, на який погодився був парлямент, а саме, щоб дефіцит державного бюджету не перевищав і так астрономічної суми 600 більйонів франків ($1,428.500.000). Тому він запропонував, щоб призначені воєнним ветеранам і воєнним політичним в'язням грошові додатки виплатити частинно щойно в грудні цього року, а решту в майбутньому році. Парляментарні посли опинилися під сильним натиском надзвичайно впливових організацій ветеранів і політичних в'язнів, які гостро запротестували проти проєкту уряду. З другого боку, коли б тепер провалено уряд Гаяра, то це був би поважний удар для переговорів в справі позички для Франції, яку саме тепер веде у Вашингтоні французький фінансовий експерт Моне, як і для престижу Франції у Північній Африці, де саме тепер загострився французько-туніський конфлікт і не припинилась ще війна в Альжирі.

Англія хоче доказів доброї волі від Совєтів

Лондон. — Англійський прем'єр Гарольд Мекміллен зажадав недвозначно від Совєтів виявлення спершу доброї волі, поки можна буде зійтись на нову конференцію „на вершинах". Він вислав у четвер 16 січня свою відповідь совєтському прем'єрові Булґанінові на ноту цього останнього з 10 грудня мин. року. У цій своїй відповіді він просить, щоб відбулася конференція міністрів закордонних справ чотирьох великодержав, а щодо конференції „на вершинах", то, мовляв, він, Мекміллен, займеться ширше цією совєтською пропозицією у своїй відповіді на ноту Булґаніна з 8 січня ц. р. Англійський прем'єр скептично висловився теж про совєтський проєкт щодо середньо-європейської смуги, де не було б атомової ані ракетної зброї. Мекміллен звернув увагу, що в такому випадку альянтські війська в Західній Европі, зокрема в Західній Німеччині опинились би відразу у гіршій позиції в порівнанні з величезними совєтськими військами в Східній Німеччині та в Польщі. Мекміллен вказав теж на брак зв'язку цієї совєтської пропозиції з проблемою з'єднання Німеччини. З свого боку англійський прем'єр великий натиск поклав на потребу продовжування переговорів про міжнародне роззброєння і висловив велике здивування і невдоволення, що Совєти не хочуть говорити навіть про ті пункти західнього пляну роззброєння, на які вони вже погодилися були на минулорічній Лондонській конференції роззброєння. СССР — каже Мекміллен — повинен виявити свою добру волю — відновивши розмови про роззброєння.

Турки і німці перестерігають проти розмов з Москвою

Штрасбурґ. — Представники Західної Німеччини і Туреччини висловились на сесії Европейської Ради проти надто поквапних нових розмов з большевицькими проводирями. Турецький представник Базрі Акташ звернув увагу на вовєтську політику на Середньому Сході, яка — за його словами — змагає до захоплення цілого Середнього Сходу без великого шуму, через підривну акцію в окремих середньо-східніх краях. Він висловив жаль, що Єгипет став „головним плацдармом" совєтського походу на підбиття Середнього Сходу. Знову німецький представник Курт Георг Кізінґер пояснив останню совєтську „мирову офензиву" бажанням внести заколот в ряди членів НАТО та довести до нової конференції „на вершинах" швидше, поки ще Захід зможе встановити тверду спільну лінію в усіх найважливіших міжнародних справах. Европейська Рада, яка є політичним відповідником господарських організацій Стально-вугільна Спільнота та Спільний Господарський Ринок, відбуває в Штрасбурзі свою сесію, обраховану на чотири дні.

Франція приготовляється до зміни конституції

Париж. — Уряд прем'єра Фелікса Гаяра виготовив проєкт зміни конституції, на який проте, покищо не дістав згоди від потрібної для його переведення кількости партій. Найбільш підтримують цей проєкт народні республіканці, поміркована католицька партія центру, але також праві партії. Незалежна партія і більшість центрової Радикальної партії, до якої належить і сам Гаяр, підтримують проєкт, наставлений на скріплення екзекутивної влади у Франції. Щоб виеліміновувати небезпеку нових криз уряду у Франції, за новим проєктом внесок недовір'я урядові мусить бути підтриманий одночасним зголошенням кандидата на нового прем'єра з відповідною його парляментарною більшістю. Голоси послів, які стримуються від голосування, будуть зараховувані в користь уряду. Президент матиме право сам, або на внесок прем'єра, розв'язати парлямент під час урядової кризи, після того, як парлямент відкине двох його кандидатів. Парлямент не матиме права з власної ініціятиви звищувати податки ані збільшувати бюджетові видатки.

ДОЛЛЕС ПЕРЕСТЕРІГАЄ ПЕРЕД ПОКВАПНИМИ ПЕРЕГОВОРАМИ З МОСКВОЮ

З'ЯСОВУЄ СОВЄТСЬКИЙ ІМПЕРІЯЛІЗМ І ЙОГО НЕБЕЗПЕКИ. — ПРОПОНУЄ ПОСТАВИТИ НА ПЕРШЕ МІСЦЕ РОЗМОВИ ПРО МИРОВИЙ ХАРАКТЕР МІЖПЛЯНЕТНИХ ПРОСТОРІВ.

Вашингтон. — Спутник став великим совєтським успіхом, але з історичної перспективи він може виявитись, як бумеранґ, що вдарить Совєти — заявив державний секретар Дж. Ф. Доллес в великій промові, що її виголосив в четвер 16 січня у Клюбі Крайової Преси у Вашингтоні. Цим „бумерангом", що вдарює по Совєтах, Доллес уважає здорову реакцію американського народу. Доллес говорив про небезпеки від комуністичного імперіялізму, який зумів підпорядкувати собі кругло 1 більйон людей, накласти на них шори залізної дисципліни і всю енергію настановити на поборювання вільного світу. Доллес признав Совєтам, що вони — розпочавши вже 12 років тому працю над ракетною зброєю — виявили більшу передбачливість і фантазію, ніж Америка. Водночас Совєти осягнули більші користі своєю пропаганою, тому, що Совєти не вважають себе зобов'язаними говорити правду, ані теж признатись в одній країні до того, що сказали в іншій. Проте Доллес вказав теж на слабі пункти Совєтів, до яких м. і. врахував натиск підсовєтських громадян, які не дадуть себе до безконечности використовувати і визискувати, щоб їхнім коштом совєтський уряд з політичних причин підтримував різні країни у широкому світі. Доллес підкреслив конечність перейти до протинаступу в цій політично-економічній війні з СССР. У промові державного секретаря дві справи стояли в центрі заввага: проєктована Совєтами нова конференція „на вершинах" і проблема міжплянетних просторів. Державний секретар дуже рішуче запевняв, що він є прихильником нової конференції „на вершинах", але водночас з притиском перестерігав, щоб такої конференції не робити без такої попередньої підготови, яка дала б гарантію, що та конференція не стане тільки пропагандивним совєтським успіхом без розв'язання будь-якої великої міжнародної проблеми. Доллес звернув увагу на спеціяльну техніку комуністичних переговорів: відтягати розмови, спричинювати труднощі і кризи, дошукуватись всіляких зачіпок для ламання вчорашніх домовлень і так формулювати умови, щоб можна було її зараз потім зламати. Щодо міжплянетних просторів, то Доллес пропонував переговорювати про цю справу незалежно від інших проблем міжнародного роззброєння. Він казав, що тепер ще час договоритись, щоб міжплянетні простори не стали тереном міжнародних перегонів у зброєнні. За 10 років може стати запізно, коли в міжчасі широко розвинеться ракетна й міжплянетна техніка. Після виголошення своєї промови, державний секретар відповідав на запити журналістів.

В Альжирі знову посилюється війна

Альжир. — Різні познаки вказують, що арабські партизани в Альжирі посилюють свою акцію і приготовляють до нового зимового наступу прови французів, — стверджують закордонні кореспонденти в Альжирі. Досвідчені обсерватори твердять, що в обширі, що притикає до кордонів Тунісії, не було такої активности, як тепер, ще від листопада 1954 року. Серед альжирських партизанів дедалі частіше видно найкращу стрільну зброю, включно з останніми німецькими скорострілами. Французи опрлилюднили захоплення з партизанами 20-х німецьких скорострілів, що віддають 1,000 стрілів протягом одної хвилини. „Ще ніколи не впало нам у руки протягом такого короткого часу стільки високоякісної зброї" — кажуть французькі старшини. Французи оприлюднили захоплення протягом останніх 10-ох днів поважної кількости різної зброї та знищення чи поранення коло 400 партизанів. Альжирсько-туніський кордон загороджений колючим дротом з електричним струмом, проте вони признають, що групи партизанів продираються через ту заставу або обходять її.

Лестер Б. Пірсон став провідником канадійських лібералів

Оттава, Канада. — На Конвенції Ліберальної партії вибрано на її голову минулорічного власника мирової нагороди Нобеля і колишнього міністра закордонних справ Лестера Б. Пірсона, який обняв провід, заломивши колишнім прем'єром Канади Луїсом Ст. Лораном. Пірсон дістав 1,074 голоси, а Пол Мартин тільки 305. Пірсон виголосив промову перед голосуванням, яка подобалася більшості делегатів, бо вони вважали, що Пірсон буде кращим провідником партії в виборах, які можуть відбутися ще в цьому році тому, що теперішня урядова партія не має дійсної більшости. Пірсон гостро критикував уряд Консервативну партію Джана Дифенбекера за її шкідливу економічну політику.

Конгресмен Кеннон побоюється, що більшість американських союзників не виконає своїх зобов'язань

Вашингтон. — Голова Бюджетової Комісії в Палаті Репрезентантів демократичний конгресмен Кларенс Кеннон передбачає, що більшість американських союзників при першій небезпеці війни не виконають своїх зобов'язань і в швидкому темпі перестануть бути союзниками. Але він заявив, що якби ЗДА вдалося „притримати" Хрущова до осени 1959 року, тоді „ми опанували б ситуацію", бо до того часу змогли б випродукувати потрібну кількість керованих ракет і атомових підводних човнів. Конгресмен хвалив військовий характер запроєктованого Айзенгавером бюджету, в якому передбачається продукцію нової зброї і залишення будови великих нових літаконосців. Ми будували літаконосці, а СССР керовані ракети, підводні човни та атомові бомби, якими можна вбити під час одного налету 60 мільйонів осіб. Кеннон твердив, що численні союзники ЗДА „тримають відкриті двері для зради".

Аляска має стати 49-им стейтом ЗДА

Вашингтон. — В цьому році територія Аляски має стати 49-им стейтом ЗДА, бо велике число членів Конгресу висловлюються за тим, щоб їй надати право американського стейту. І спікер Палати Репрезентантів Сем Рейбирн, який в попередніх роках був проти Аляски, заявив тепер, що буде голосувати за законопроєкт, який надає право стейту територїї Аляски. Президент Айзенгавер також підтримує цю справу. Якщо Аляска стане 49-им стейтом ЗДА, то це буде найбільший стейт щодо території (досі ним був Тексас) і найменший стейт щодо числа населення (досі Невада). Республіканці тепер не є проти надання права стейту Алясці, бо сподіваються, що з того стейту вийдуть два республіканські сенатори і один республіканський конгресмен.

„Сини України", 287-ий Відділ УНСоюзу, знову жертвує

Джерзі Сіті. — „Сини України", 287-ий Відділ УНСоюзу в Джерзі Сіті знову пожертвував 200 доларів на будову місцевого Народного Дому, могутня залізо-бетонна конструкція якого вже добігає до свого завершення. Цю додаткову пожертву хвалив Відділ однодушно на пропозицію п. Богдана Гурка на своїх зборах, що відбулись минулого четверга 16-го січня. Раніше цей Відділ уже пожертвував на ту саму ціль 100 доларів і дальших 100 доларів на фонд будови нової місцевої української католицької церкви св. Петра і Павла. На цих же зборах, якими проводила Президія з п. Володимиром Сохоном, як головою і Теодором Лютвиняком, як секретарем, Відділ обрав двох делегатів і їх заступників на ювілейну конвенцію УНСоюзу, що відбудеться з кінцем травня в Клівленді, Огайо. Делегатами обрані пп. Вол. Сохан і Т. Лютвиняк, а їхніми заступниками пп. Ол. Одуляк і Катерина Магура.

В АМЕРИЦІ

● **З нагоди 25-річчя** сенаторської діяльности демократичного сенатора Ричарда Б. Рассела із Джорджії, його колеги з обох партій склали йому побажання. Демократичний сенатор Вейн Морс з Орегону заявив, що це „міт" немовбито уродженець південних стейтів не може бути президентом ЗДА, і що сенатор Рассел має для цього всі кваліфікації.

● **Найбільший в часах миру** новий бюджет ЗДА, виданий книгою, що має 1,044 сторінки і важить майже 4 фунти. З цієї книги можна довідатися, зокрема, що державна скарбниця ЗДА в бюджетовому 1959 році виб'є 1,5 більйона одноцентових монет. Одна тисяча одноцентівок коштує державі 71 цент. Ціна книжки 5.50 доляра.

● **У західній частині** долішнього Ню Йорку в будинку на 11-тій вулиці знайдено завинену в коц дев'ятимісячного хлопчика. Дитина має зламану праву ручку і поранене обличчя, мабуть від ударів дверей, які вітер розчиняв під час бурі. Жінки, які живуть на партері цього дому, повідомили, що хтось стукав до їх вікон опівночі. Можливо, що це була мати підкиненого хлопчика.

● **24-річна сестра ватажка кубинських повстанців** Хуаніта Кастро перебуває на Флориді. Її привезли до ЗДА нелеґально у валізі в автовому багажнику через мексиканський кордон. Тепер Хуаніту Кастро мають депортувати, і вона заявляє, що її на Кубі негайно заарештують з наказу президента Батисти.

● **Стейтова леґіслятура** Ню Йорку в Олбані 13-го січня відзначила 100-річчя з дня народження колишнього свого члена, президента Теодора Рузвелта. (Рузвелт був членом стейтової асамблеї і нюйоркським губернатором). Нюйоркський стейт і ЗДА відзначатимуть 100-річчя з дня народження Теодора Рузвелта в цьому році.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **На урочистій Академії з приводу 40-річчя Державности України**, що відбудеться в Торонті дня 26 січня ц. р., заходом всіх українських установ й організацій, промовлятиме професор Миннесотського університету д-р Олександер Грановський. Відбудеться ця академія в найбільшому театрі Торонта Одеон-Карлтон.

● **Митрополит кир Максим Германюк** має виїхати найближчим часом в подорож до Нової Зеландії й Австралії. Метою подорожі — відвідини українських скупчень й осередків у цих краях.

● **В Чехо-Словаччині** появляється для пряшівських українців чотири комуністичні часописи українською мовою і частинно теж російською мовою: тижневик „Нове Життя", літературний щомісячник „Дукля", часопис „Дружньо вперед" і часопис для дітвори „Піонерська газета". Книжкове видавництво у Пряшеві заплянувало видати у 1958 році 16 українських книжок.

● **Видання збірника „Бойківщина"** присвяченого уродженцеві Бойківщини Івановї Франкові приготовляє д-р Василь Луців у Торонті. Збірник буде багато ілюстрований.

● **У змаганнях за першенство** в „Олімпійській Гокеєвій Лізі", що відбулися дня 12 січня ц. р. в Дітройті, український „Черник" переміг Е. В. Тайл у відношенні 2:0. Попередньої неділі „Черник" вигра́в у змаганнях з Могавкс у відношенні 3:0. Ворота здобули Воробкевич (2) та Круп'як (1). В табелі Ліги „Черник" займає четверте місце з 8-ма точками.

Англомовний „Український Тижневик" цим разом появиться з черговим числом, тобто з датою 21-го січня.

The Ukrainian Weekly will appear Tuesday, January 21.

У СВІТІ

● **„Народний суддя"** у Східній Німеччині, Линда Ансорг вималa судову заборону 17-річній дівчині вийти заміж за 20-річного батька її непшлюбної дитини, бо, мовляв, для „соціялістичного суспільства" краще, щоб жінка мала непшлюбну дитину, ніж має вона бути „економічно залежною" від свого чоловіка. В Східній Німеччині не вільно дівчатам виходити заміж до 18-ти років, а чоловікам одружуватись до 21-го року.

● **Лондонська телевізійна станція** заанґажувала американського співака-мурина, Пола Робсона. Пол Робсон відмовився зізнавати про свої колишні комуністичні зв'язки, і тому державний департамент відмовився видати йому пашпорт. Тепер, щоб виступити в Лондоні, він знову звернувся по пашпорт.

● **Єгипет** дістав від большевиків більше зброї, ніж потрібно для його армії із слабо вишколеними вояками, летунами та моряками. Тому Японія, як і союз з ЗДА, і „нейтральна" Індонезія хочуть відкупити від Єгипту частину цієї зброї. Індонезійський президент Сукарно спеціяльно в цій справі поїхав до Каїро.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли
За кожну зміну адреси платиться 10 центів
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НАЙВИЩИЙ БЮДЖЕТ У СВІТІ

Зголошений Президентом у минулий понеділок бюджет ЗДА на 1958/59 рік має по стороні видатків 73.9 більйона долярів, і цією цифрою є він найвищим річним державним бюджетом у часі миру — в історії всього світу. Він на 2.1 більйона дол. більший за бюджетовий прелімінар, запропонований Президентом акуратно рік тому. До того ж треба додати кругло пів більйона, що його Президент зажадав ще до біжучого бюджету, який закінчиться 30 червня ц. р. Через два дні після зголошення цього бюджетового прелімінару, який в книжковій формі займає понад 1,200 сторінок, Президент зажадав „на всякий випадок" — піднесення устійненої законом найвищої суми державної заборгованости з 275 більйонів долярів до 280 біль., себто на 5 біль. долярів.

Найцікавіше в тому всьому те, що коли рік тому тодішній секретар скарбу Джордж Гомфрі сам признав, що несповна 72-більйоновий бюджет — рішуче зависокий і треба старатися його зменшити в обличчі небезпеки інфляції, а Конгрес охопила тоді ощадностева гарячка і він остаточно „зрізав" бюджет, при співпраці самого уряду, на кругло три більйони, то тепер ніхто ні в урядових колах, ні в Конгресі не має слова критики щодо висоти бюджету. Навпаки, існує радше тенденція підвищити видаткові позиції. Так ось, напр., є поважна нехіть (головно з уваги на цьогорічні вибори!) погодитись на Президентову пропозицію щодо зменшення на 300 мільйонів долярів допомоги фармерам і зменшення на приблизно стільки само близько 5-більйонової суми на ветеранів. В ім'я зрівноваження бюджету будуть — за існуючими познаками — підвищені поштові оплати, буде відкладена на неозначений час справа допомоги будові шкіл із федеральних фондів, відпаде федеральна допомога шпиталям та іншим проєктам. Підвищення посередніх податків із зником надії на зменшення безпосередніх податків, як і зречення з отих різних проєктів, що їх передбачувано задля дальшого піднесення цивілізаційного, здоровного й освітньо-культурного стану країни, — це та жертва, що її має принести американський нарід в ім'я кращої військової безпеки країни.

Бо безпосередні видатки на збройні сили підвищено до 39,100,000,000 долярів. Коли взяти під увагу окремі додаткові суми на Комісію Атомової Енергії і на військову допомогу закордонним країнам, союзникам Америки, то загальна сума на оборонні цілі ЗДА в найближчу бюджетовому році становитиме 44,298,000,000 долярів. Причепившись до цієї квоти і до аргументів Президента, які вказували на небезпеку, яка загрожує від поступу совєтської воєнної технології з одночасним зірванням Москвою переговорів про міжнародне роззброєння, — совєтська преса почала кричати, що це — „воєнний бюджет американських імперіялістів". З свого боку деякі американські коментатори схарактеризували цей бюджет інакше: це, мовляв, „бюджет спутніка". Всі політичні кола ЗДА і вся широка американська публічна опінія однозгідні, що цей імпонуючий бюджет слушно стоїть під знаком оборони. І ніхто з-поміж демократичної опозиції, ані так звані ортодоксальні економісти з республіканських рядів, як згадуваний вище колишній секретар скарбу Джордж Гомфрі, не квестіонують факту, що кругло 10% загальної всенаціональної продукції призначено на військові цілі. Змінена міжнародна ситуація змусила забути, що Д. Д. Айзенгавер говорив розмірно недавно про 60-більйоновий бюджет, як „ліміт" для здорової економіки.

Не можна дивуватись, що новий американський бюджетовий прелімінар, поруч із зверненням Президента про Стан Унії — це дуже прикрі несподіванки для Москви. Американські й західньо-европейські, зокрема, англійські економісти не мають ніякого сумніву, що при просто невичерпних джерелах національного маєтку ЗДА ця країна гладко переборе трудноці зрівноваження такого велетенського бюджету, чи пак не відчує невисокого дефіциту, навіть, коли б не виправдались на 100% надії уряду на грубо збільшені податкові вплииви. Як опанувати теперішню господарську знижку, як її скоротити і як найкраще використати 2-більйонову інвестицію державними фондами в промисел, що працює для війська, задля зменшення безробіття і піднесення купівельної сили маси населення, як усе це зробити — це журба господарських планувальників, економістів. Безпека країни спирається не тільки на війську, але й на економічній її силі, на здорових фінансах. Вони в ЗДА сильні й здорові. І московські диктатори, що розраховують на господарське заламання Америки, так само розчаруються, як розчарувались, сподіваючись, що можна буде застрашити Америку і вільний світ далекосяжними ракетами та „спутніками". У реакції на тактику терору й шантажу Москви прийшов цей новий бюджет ЗДА. Це найздоровіша, найраціональніша реакція, наставлена на зріст сили ЗДА. Бо тільки сила і ніщо інше є переконливим аргументом для Москви.

Ігор Соневицький

„НА ОРДАНСЬКІЙ РІЧЦІ"

Бувають такі хвилини, коли в душі насівається насіння сантименту. Це буває, мабуть, найчастіше в дитинстві, коли безпосередність сприймання домінує над здоровим критицизмом. Тому то під впливом настрою відкривається душа, як ранній квіт; там відбувається незвичайний акт — в ґрунті нашої підсвідомости створюється сантимент. З ритмом часу під впливом подібних настроїв він відгукується знайомими тонами: це — рефлекси того почуття, що їх окреслюємо поняттям „рідне".

**

Різдво Христове...

Надворі стояв прекрасний ранок. Небо, як чистий кришталь, усміхалося блакиттю. На тротуарах під ногами лунко скрипів сніг. Морозним подум'ям палило по обличчю. Засніжене місто, здавалося, потонуло в празниковому настрої. Навіть пронизливі дзвінки трамваїв та вуличний рух котилися якимсь дивним, глухим відгомоном.

Ми ввійшли до храму.

В церкві йшла урочиста Служба Божа. Священики в ясних фелонах стояли вінком перед освітленим престолом; на їхніх обличчях — достойність великої і радісної хвилини. Довкола престола метушилися церковні слуги; їх порухи зраджували якусь поквапливість і нервозність. Від царських врат піднімалися сині клубки тиміяму. Було чути чад воскових свіч і запах свіжої ялиці. В просторому храмі стояв хрещений народ. Ось прокотилася хвиля кашлю і сухе тупотіння ніг. На вистеленій кам'яними плитами підлозі стояли де-не-де калюжі розтопленого снігу, що разом з трачинням та обірваними гілками свіжозрубаної ялиці створювали ніби острови старого, обшарпаного вже килиму. В церкві холодно, що аж! Мороз своїми невидимими, але гострими зубами прорізувався до самих костей... Знову прокотилася хвиля глухого кашлю...

Аж ось залунала колядка:

„На Ордаанській ріічці, тиихя воодаа стооояляаа..."

Я оглянувся на крилос. Стояв там хор, а перед хором диригент.

— Мамуcю, — звернувся шепотом до своєї матері, — а чи той пан сам склав оцю колядку?

— Ні, синку. Композитор вже давно помер. Через большевиків помер, — додала згодом.

У церкві раптом стало тихо-тихенько, як на цвинтарі. Розкішна мелодія колядки заливала весь простір храму. Своєю неземською красою продіставалася до найглибших закутин заслуханих сердець. Навіть бездушні мури і ті прояснілі раптом.

— Мамусю! А як називався той композитор?

— Тихенько, сину, — промовила ледве чутним голосом мати, уся заслухана в колядку.

„Тихенько" називався, подумав я тоді в своїй дитячій голові, і задумався...

Вже більше не звертався з питанням. В душі творилося щось несамовите. Колядка викликала глибокий жаль. Я перший раз відчув ненависть до тих, що спричинили смерть Стеценка.

*

Проминули літа... Погідні обрії на рідних землях почали кучерявитися хмарами зловіщих подій. Вони все більше і більше зближалися до нас, густішали й темнішали... Вогненним метеором пролетіла блискавка — і ринули події другої світової війни. Прийшлося покидати батьківщину, а разом з тим почалося лихоліття нашого скитання. Ми опинилися немов на зрадливих хребтах хвиль океану. Бурхливі події свавільно розносили наші човни по безкраїх водах. Не раз здавалося, що ось-ось наші тендітні човни, втративши керму, розіб'ються на дрібні шматки. Але по довгій одиссеї нас викинуло море. Ми опинилися, втомлені й безсилі, на берегах надії.

Ген там на обріях стелилися дими й багряні відблиски трагічної пожежі. З наших очей геть зникла наша батьківщина; здавалося, що все рідне згинуло вже раз назавжди... Та ні!

До нашого табору приїхала хорова капеля „Україна" під мистецьким керівництвом Н. Городовенка з колядками й щедрівками.

З естради прозвучали перші такти колядки „На Орданській річці" в обробці К. Стеценка. Прозвучали майже непомітно, неначе їх сама тиша зродила... Затремтіло повітря від теплої течії. Дорогоцінним гаптом снувалася розкішна мелодія-красуня на шовковій тканині м'якого, але повного гармонічного звучання. Пливкою й лагідною хвилею почала пульсувати життям неземської істоти, тут і там згущаючися в дещо сильніші динамічні відтіні. В уяві проходили образи, навіяні рідним духом українського стилю. Я заслухувався в музику і мені здавалося, що це не хор співав, а грала якась надлюдська оркестра: рівно і без віддиху... Ніжним відгомоном зійшла колядка аж до границь мовчанки. Музика скінчилася, але в моїй уяві музичний процес продовжувався далі. Я насолоджувався вічністю...

*

Сидимо за свят-вечірнім столом... Нерівно палахкотять вогненні язики оздоблених свічок, створюючи контрасти світла й тіні на обличчях, ніби на картинах Рембрандта. Навіть мертві предмети, і ті прокидаються на мить до життя. Дедалі силюети затрачують гостроту своїх контурів, щоб он-там попасти в обійми темряви. В куті стоїть ялинка. Ще мить, і вона засяє ясними вогнями, наллється радісною гармонією життя і зродить колядку.

Сидимо за свят-вечірнім столом, далеко по-за межами нашої батьківщини; сидимо, здавалося б, у німій мовчанці. Та ні! Під впливом настрою стаємо сантиментальні. З найглибших закутин душі починають виринати знайомі ремінісценції... Келих нашого настрою виповнюється почуттям рідного.

Так! Нехай і тут містерія Свят-Вечора із своєю чарівною традицією і з співанням безсмертних наших коляд захищає душі українських дітей і запліднює їх почуттям рідного, щоб українська стихія стала для них найціннішою спадщиною.

ПРО ХРУЩОВА... УКРАЇНЦЯ І ЙОГО „КУЗИНКУ З УКРАЇНИ"

На сторінках „Свободи" й інших українських часописів уже було чимало статтей, автори яких з'ясовували й доводили, що немає ніяких ані підстав, ані даних приписувати Хрущову українське походження і називати його українцем. Не зважаючи на це, деякі навіть видатні українські журналісти, узявши за добру монету виссані з пальця і, за всякою правдоподібністю, інспіровані ворожими для українства чинниками, ревеляції про „українськість" Хрущова — намагаються й самі пропагувати підсунені їм безпідставні дані й інформації.

Востаннє у зв'язку із реакцією читачів на друковані в паризькому „Українському Слові" статті про „засилля українців" і „український курс", здійснюваний буцімто Хрущовим у Москві, появилася спеціяльна відповідь гол. редактора цього часопису, який обстоює „українськість" Хрущова, заявляючи декілька разів, що „народився він (Хрущов — О. Р.) в українській родині, на українській землі", що „всі його вважають українцем" і що „часом він себе так називає" і т. д.

Не входячи в дискусію з твердженнями згаданого автора, -мовляв, нема чого відрікатися Хрущова і заперечувати його українськість, бо „навіть зрадник не перестає бути українцем", все ж таки треба висвітлити ще раз помилковість вихідних тверджень прихильників українськости Хрущова, тим більше, що вони ніяких аргументів та фактів на обґрунтування тих тверджень не подають.

Найперше щодо пущеного в хід деякими закордонними журналістами твердження про народження Хрущова на... українській землі. Згідно з усіма офіційними даними, народився Нікіта Хрущов у селі Каліновка на Курщині. З цієї Каліновки українські перекладачі різних газетних і книжкових ревеляцій про Хрущова зробили Калинівку, умісцевлюючи її до того на заселеній українцями території південної Курщини, „між Курськом і Харковом". Тим часом, як виказують дані офіційної конскрипції (перепису), переведеної ще минулого віку в Курській губернії (теперішній Курській області) і реєстри всіх місцевостей тієї області, на Курщині була і є тільки одна Каліновка — невелике село, розташоване при шляху з Рильська у Севськ, приналежне минулого віку до Дмитрієвського повіту Курської губернії, в тридцятих роках 20-го сторіччя вже за совєтської влади до Хомутовської волости Рильського повіту, перейменованої востаннє на Хомутовський район. Згадана Каліновка була єдиною місцевістю тієї назви на Курщині, в сімдесятих роках минулого сторіччя це село нараховувало 78 дворів і 858 душ (див. Списки населенных мѣстъ Росс. Имперіи, Том XX, Курская губернія. С. Петербург 1868) і лежить вона за 60 верстов на північ від Рильська, над рікою Немесю (а не Ворсклом, як подає В. Александров у своїй книжці „Хрущов з України"), значить, на території, що її до українського етнографічного простору не зараховують не тільки московські географи, але й усі українські включно з Степаном Рудницьким і Вол. Кубійовичем (пор. мапу „Українці" в Атлясі України і сумежних країв).

Так у світлі фактичних даних виглядає перше твердження про народження Хрущова на українській землі. З черги треба перейти до можливости його народження в українській родині на території Росії, яка то можливість, треба сказати, не виключена, бо й до сіл північної Курщини могли забрести деякі українські родини. Саме на підставі такої можливости газетні біографи Хрущова й побудували свої ревеляції про те, що якийсь прадід Хрущова примандрував у 17 сторіччі з України і називався Хрущ, і що ці ж Хрущі, додавши у 19-му сторіччі до свого прізвища „-ов", назвали себе Хрущовими. Чи було воно так чи інакше, встановити сьогодні годі, бо, з одного боку, немає ніякої фізичної можливости досліджувати об'єктивно і на місці справу походження Хрущова, а з другого боку і самі совєтські вожді та їх біографи докладають всіх зусиль для того, щоб якнайбільше затемнити, а то й сфальшувати дійсний стан.

Згідно з совєтськими офіційними даними (зокрема, з опублікованою в 1-му і 2-му вид. „Больш. Сов. Енциклопедії" біографією Хрущова), народився він у сім'ї робітника-шахтаря і замолоду працював пастухом у Каліновці, а потім слюсарем у заводах і шахтах Донбасу. Але не подано в цих біографіях ні імени його батька, ні матері, ні імени дідів і т. д. Усе починається від Нікіти Хрущова, тому дуже можливо, що і Хрущову і компартії залежить на тому, щоб підкреслити таке „пролетарське походження" Хрущова і не дати змоги доходити його справжнього родоводу й кореня.

Є чимало підстав думати, що досліди „генеалогічного дерева" Хрущова, родовідної його батьків і дідів, могли б бути дуже ревеляційними, а то й сенсаційними. Прізвище Хрущових не таке то вже пролетарське, носили його і гордилися ним як шляхетським цілими сторіччями російські дворяни — царські воєводи, генерали й офіцери. Згідно з даними, надрукованими в „Русскому Біографическому Словарі" (С. Петербург 1901) — Хрущови це старий російський дворянський рід, заслужений для царського престолу і „великої" Росії. „Хрущовы, русскіе дворяне — подано в цьому словнику — родоначальникъ которыхъ Иванъ Ивановичъ Хрущъ вы̂ѣхалъ изъ Польши в Россію в 1493 г. и, принявъ православіе, сталъ именоваться Хрущовымъ. Великій князь Иванъ Васильевичъ пожаловалъ его волостями в Тулѣ и Веркушѣ и оставилъ его на службѣ при себѣ в Москвѣ; дѣти же Ивана Ивановича, получивъ помѣстія, служили сперва по городу Тулѣ, а позднѣе и въ другихъ городахъ... Хрущовы играли видную роль въ концѣ XVI и началѣ XVII вв. при сношеніи московскаго правительства съ ординцами и поляками и в особенности часто пользовались ихъ услугами для политическаго воздѣйствія на донскихъ и заднѣпровскихъ казаковъ".

Нащадки цього Івана Івановича Хруща, пришельця з Польщі (прізвище Хрущ звичайне в Польщі, пор. Франціщек Хрущ, польський діяч на Шлезьку поч. 19-го сторіччя) не залишилися в Тулі і Веркущі, але жили й відбували службу по інших містах і областях, здебільша — що треба підкреслити — в містах і околицях, дуже близьких до місця народження Нікіти Хрущова. Правнук Петра Івановича Хрущова, Борис Лукич Хрущов, царський воєвода, служив у Тулі, потім у Воронежі і в 1606 році був переведений на козачого голову в... Рильськ (повітове місто, що в його околиці розташована Каліновка Нікіти Хрущова). Служив у Тулі, в Путивлі і в цьому ж Рильську призначений московським урядом на становище отамана донських козаків Петро Лукич Хрущов (страчений в Путивлі 1605 року за спробу бунту проти царя). У бли-

(Закінчення на стор. 5-ій)

В. Ківа

УКРАЇНСЬКЕ ХОРОВЕ МИСТЕЦТВО НА ПЛИТАХ "RCA VICTOR"

Спів має могутню, ні з чим не зрівняну силу. Співом можна передати найтонші нюанси переживань. Спів може бути сумним, радісним, інколи може мати молитовний або войовничий характер, може відбивати радість і страждання. В співах віддзеркалюється історія цілих націй. Співають, сумуючи за Батьківщиною чи проводячи друзів у далеку подорож, співають на весіллях, на похоронах, співають під час праці, особливо на полі, під час відпочинку, співають під час Богослужень. Співають усі народи світу. А якщо є народ, який не співає ніколи, то — за словами одного відомого письменника — „до нього краще близько не підходити, бо небезпечно".

Найсильнішою частиною нашого музичного мистецтва є хоровий спів. Ми можемо бути горді з того, що наші хори знає цілий світ. В цьому нема нічого дивного, бо рідко можна почути такі своєрідні настрій, тембр, красу звучання, щирість і виразність, як то чуємо у виконанні мішаних українських хорів. Сприяє цьому ще й наша мова.

Багато дум, баляд та інших клясичних зразків нашої старої народної творчости зникло безслідно. Теперішня техніка грамофонного запису на платівки або тасьми забезпечує можливість передавати наступним поколінням усі перли нашого чарівного музичного мистецтва.

Два чи три тижні тому видавництво „Дзвіниця" видало дві чудові платівки, записані за останнім словом техніки в студії RCA Victor. В одній з них міститься цикл українських церковних співів, друга присвячена Різдву і складається з серії колядок та щедрівок. Співає хор української нюйоркської церкви Св. Трійці під керівництвом проф. Ів. Трухлого.

Слухаючи ці розкішні співи, забуваєш сучасність і нібито під дією магічної палички перелітаєш думками у далеке минуле, в ті часи, коли ще не було атомової енергії, не було електрики, автомобілів, коли життя було спокійне, урочисте, і без переслідувань співали ченці Києво-Печерської Лаври, могутньо та свіжо лунали співи хору великого собору Св. Володимира. Хорові церкви св. Трійці та його диригентові вдалося відобразити найцінніше, що може бути в мистецтві, а саме поєднати правдивість, щирість, кольористичність та чистоту виконання з традиціями старого часу. Відчувається досвідченість диригента, відчувається й те, що більшість хористів не тільки співає в хорі, але й спеціяльно вчиться співу.

Важко в обсязі газетної замітки подати характеристику всіх 25-ти виконаних речей. Надовго залишається в пам'яті „Слава Богу на небі" Бортнянського з чудово витриманим органним пунктом басів, чітко поданим поліфонічним перекликанням голосів у середній частині та яскраво-жвавим чергуванням жіночої та чоловічої груп у першій і останній частинах. Трансцендентально звучить у своєму кульмінаційному пункті „Господи, почуй і вислухай молитву мою" Архангельського, яку починає дуже приємним, глибоким і проникливим голосом соліст Приступа. Надхненно, з поступовим крещендо у строфах, контрастовим „Алилуя", цілком у стилі староцерковного співу, виконано „Хваліте ім'я Господнє" Іванова. Та сама урочистість староцерковної Служби Божої наскрізь просякла „Тобі Боже" Бортнянського, у виразних придиханнях, павзах, фуґато і з надзвичайно рідко вдалою та уживаною інтонацією, в „Амінь".

Дуже складний за фактурою „Отче наш" Кошиця може бути зразком для виконання цієї молитви, завдяки цілком відповідним до настрою нюансам та суворій витриманості у темпах. Прозора, приємна, традиційна, в дусі київської старовини, звучить ціла серія речей Веделя, де загальному враженню сприяють гарні, свіжі голоси солістів (Кошман, Дяченко та згаданий вище Приступа).

Друга платівка, присвячена колядкам та щедрівкам, набуває особливої цінности не тільки тим, що опрацьовано та передано їх з рідкісною майстерністю, але ще й тим, що характер, якість самого виконання, максимально наближені до того специфічного, незрівняного співу, яким Бог обдарував найкращі народні хори на нашій Батьківщині. Стилево, в суто національному кольориті відспівано „Добрий вечір, тобі пане"... Стеценка або „У цього хазяїна", також Стеценка, де ще вражає повна гармонія у звучанні всіх голосів хору, соковиті баси, величавий спокій. Енергійно звучить „Ой, дозволь нам, хазяїн", в аранж. Ступницького з гарною, чіткою дикцією, контрастами у нюансах — від сильного форте до ніжного піяніссімо (кінець). Сильним, свіжим, приємного тембру голосом починає солістка Костецька „Прилетів сокіл до віконця" (ар. Ступницького), що далі гучно підхоплюється цілим хором, і все разом залишає враження абсолютної цілости та закінчености.

Чисто, просто, точно з ритмічного боку, з деякими місцями, трактованням зовсім по-новому, з природними, м'якими відтінками подано відомого „Щедрика" Леонтовича, де кожне слово доходить не тільки до вуха, а й до свідомости. Ясно, сильно, соковито, з суворо-релігійним настроєм, барвистим звучанням у високих реґістрах та ніжно-тихим співом без слів на кінці звучить різдвяна псальма Лисенка.

„Ой, видить Бог" Стеценка — приклад того, як можна вмілою рукою злити воєдино звучання цілого хору. Прегарно зроблено унісон на піяно в „Чудодійному народженні" Кошиця. Святочно-величньо і з щирим музичним „диханням" фраз виконується „На річці Йордані"... Стеценка, а „Нова радість стала" (Стеценка) також нагадує спів найкращого хору з самого серця України.

Наостанку, хочу сказати, що випуск цих високовартісних з мистецького боку платівок є справді „новою радістю". Не тільки ми, українці, але й американці будуть ними насолоджуватись.

ПЕРШИЙ СНІГ

Розтала в хмарках зірка рання,
І в сяйві сонячних доріг,
Як символ першого кохання,
Упав на землю перший сніг.

Як всюди сяє міць морозна!
Блищить кришталь
замерзлих брил...
Бере душа найширший розмах,
Найдальший лет окріплих крил.

Отам дівчина промітає
Для когось стежку до воріт.
Там гурт дитячий вибігає
Ліпити бабу у дворі...

І люди всі такі хороші,
Як лиш буває в цій порі.
Розносять пошту листоноші,
І хліб розвозять пекарі.

І все розумне, не даремне,
Все змісту сповнене й пісень.
Усім сказать би щось приємне,
Чи хоч, принаймні,
„добрий день!"

Вклонитись соснам
придорожнім,
На здивування стрічних дам!
Я радість ніжну, першо-сніжну,
Ні за що в світі не віддам!

Хай заметіль злетить,
як шершень,
І стежку вихром замете —
Та перший сніг —
Кохання перше —
Лишиться чисте і святе.

Січень, 1958.

ГАННА ЧЕРІНЬ

Осип Залеський

ЙОРДАНСЬКИЙ СПОГАД

(З буковинського фронту)

Було це в місяці січні 1918 року на буковинському фронті, недалеко містечка Глибока. Австрійсько-російський фронт був тоді не страшний, бо почервоніла російська армія не хотіла вже воювати, а це було на руку австрійському командуванню, бо в цей спосіб ощаджувано набої, яких австрійська армія мала не багато. Тому на нашому відтинку фронту був відносний спокій. Я належав тоді до телефонічної команди спеціяльного призначення, яка складалася з п'яти людей, самих українців. Нашим командантом був молодий ляйтенант Семен Ц., а місцем нашого постою були дві землянки у другому ряді стрілецьких ровів.

Ми могли виходити у невтральну зону поміж фронтовими дротяними загородами, розуміється, тільки вночі, і то дуже обережно, бо російські стійки, почувши будь-який рух у своєму передпіллі, починали зараз стрілянину і цим будили всю фронтову залогу. За це, як тільки настало на фронті перемир'я і рада солдатських депутатів схвалила, що „нє надо больше стрєлять", почали появлятися перед нашими дротами гурти російських солдатів, спершу з білими хустинками, а згодом, коли ми нав'язали „добросусідські" відносини, зовсім свобідно, викликаючи нас: „Австріяк, водка єсть?" Ми виходили на міжфронтову зону (а виходити вільно було тільки нашій команді) і починали з ними балачки. Вони переконували нас, що вже пора закінчити війну, бо, мовляв, ми, вояки, один одному нічого не винні, а воювати хоче тільки буржуазія руками „крестьян і рабочих". Ми діставали від них відомості про події й настрої в російській державі, а при цьому велася обмінна торгівля: вони приносили чай і тютюн, а ми — водку і „часи".

Таке мирне „співжиття" тривало кільканадцять днів, прикрашуване щоденним фотографуванням нас з солдатами. Ці безконечні позування перед фотоапаратами нам вкінці навкучили, і ми і наш фотограф почав робити „фота" вже без кліш — наосліпо, знаючи, що російські військові частини щокілька днів міняються. Аж на наш Щедрий Вечір ранком з'явилося декілька російських вояків-розвідчиків, щоб з нами попрощатися, бо вони прийшли до переконання, що довго воювати не треба, а тому рішили зліквідувати фронт і йти додому ділити поміщицьку землю. Пропонували й нам іти з ними, бо у них землі „хватає", можуть і нас обділити. Ми побажали їм щасливої дороги і дивилися, як останні вояки колишньої могутньої царської армії залишали фронт.

Коло полудня ми перейшли порожні стрілецькі рови російської армії і увійшли в сусіднє село. Наш ляйтенант, ведений якимось дивним інстинктом, не пішов з нами в село, а звернув до лісу, який простягався за фронтом лінією. Ми заходили у хати, випитували селян, як їм жилося під москалями, і приглядалися до святкових приготувань, бо ж наближався Щедрий Вечір. Нас частували варениками і запрошували прийти ввечорі на Святу Вечерю. Погулявши по селі, вернулись ми до наших землянок. Вернувся й ляйтенант, і незатаєною радістю почав оповідати про гостину у лісничівці, до якої він зайшов, коли був у лісі. Сам лісничий симпатичний чолов'яга, говорив ляйтенант, а ще симпатичніша його донечка, з якою він уже встиг заприязнитися. Ми зразу помітили, що лісниківна полонила серце нашого ляйтенанта, а його нічні зідхання ще більше нас у цьому впевнили.

Наступного дня, в день Водохреща, по обіді, ми вийшли знову в село, а наш ляйтенант у ліс, на лісничівку, до своєї „мавки". Був морозний, погідний день, як це буває у нас на Йордан. Яскраве проміння сонця відбивалося тисячами іскор від білого снігу. Мешканці села вийшли громадою на вулицю, почуваючи свободу, бо в селі не було вже ніякого війська. Ми балакали з селянами й жартували з дівчатами, питаючи їх, чи не жаль їм за солдатиками, яких вони мали в селі чотири роки. По деякому часі надбігли з горішнього кінця села хлопці з криком, що в село входить „якесь войсько". Ми зробили „стратегічний відворот" поза лінію стрілецьких ровів, щоб з невтральної зони слідкувати за цим новим військом, яке приходило на зміну російським солдатам. Селяни по рогатих шапках пізнали, що це румунське військо і повідомили нас, що це „цигани йдуть", — так називали вони румунів. Прибіг і наш ляйтенант, зажурений, що то буде далі, якщо село відділить знову фронтова лінія і він не зможе бачитися із своєю „мавкою", яка вже геть зачарувала молодого хлопця. Западав вечірній сумерк, і ми повернулись у наші землянки.

Про прихід на фронт румунського війська повідомили ми команду бригади, і дістали доручення слідкувати за його рухами на нашому відтинку. Наступного ранку почали ми нараджуватися, як то підійти до цих нових гостей, бо й нас самих цікавили румуни. Один з нашої команди подав думку, що цю справу розв'яже найкраще пляшка горілки, якою треба приманити румунських вояків. Нас двоє, з пляшиною горілки, перейшли стрілецькі рови і почали розглядатися по протилежній стороні фронту, на якому не видно було ніякого руху. Ми наблизилися до ворожих ровів і почули вигук: „Мержі а напой!" — себто „іди назад!" і побачили скритого за деревом румунського вояка. Хоч ми були без зброї, але „напой" не пішли, бо хто боявся тоді одного вояка, ще й румунського? Ми показали румунові пляшку горілки і рухом рук почали закликати його до нас. Він дав нам знак, щоб ми сховалися, бо саме появився „старший" — сантінель. З-поза куща ми розглядали фронтову лінію, на якій у віддалі приблизно півкільометра один від одного стояли вояки. Коли румунський сантінель, який перевіряв стійки, відійшов, румун, оглядаючись, наблизився до нас, і ми запропонували йому пляшину. Він трохи з недовір'ям оглянув її, потягнув кілька ковтків і зразу пом'як. Був це старший віком вояк, у старому, подертому одягу, який тяжко було назвати одностроєм, на ногах мав ходаки-постоли, а за плечима однострілový карабін на мотузку. „Повитягавши" від нього потрібні нам відомості, а це не йшло легко, бо він умів по-українськи і по-російськи стільки, скільки ми по-румунськи, сказали йому, що завтра прийдемо знову і принесемо нову пляшину. І так наші зустрічі тривали кілька днів.

Хоч вояки на стійках мінялися, але наше місце було вже серед них знане і на ньому ми зустрічали за кожним разом вояка, з яким можна

(Закінчення на стор. 5-ій)

НАШІ КРЕДИТІВКИ І НАШ УНСОЮЗ

Змагання людей осягнути кращі суспільні форми життя дали для людства багато великих цінностів. Безустанно творяться нові моральні й матеріяльні суспільні цінності, без яких життя людей не могло б плисти нормальним руслом.

Одним з таких великих суспільних надбань у житті народів є кооперація — шлях солідарної громадської співпраці, що в ній променює засада: „Чого не може осягнути ніхто з нас окремо, те можемо здобути співпрацею всі разом. Ми маємо малі засоби, зате ж нас багато". В кооперації одиниця-людина знайшла себе індивідуально і збірнотно. Вона відчула свою людську гідність, вгору піднесла чоло і стала певною, твердою стопою на шлях життя!

Крім морально-виховної сторінки, головним завданням кооперації є забезпечити для своїх членів матеріяльну користь, що випливає з їх господарської діяльности. А здійснює це кооперація шляхом обслуги своїх членів власними виробами у власних крамницях та шляхом задоволення фінансових потреб членів у власних кооперативних фінансових установах. Товарові звороти від закупу в кооперативних крамницях, і низькі відсотки за позики та високі відсотки-дивіденди від ощадностей, зложених в кооперативних фінансових установах, підносять добробут членів кооперативних громад.

Згадані вище суспільні мотиви, без сумніву, були причиною заснування наших українських щадничо-кредитових кооператив, що їх, під законною назвою Кредитові Спілки „Самопоміч", є вже 9 з понад 6 тисячами членів та близько 4 мільйонами майна. Усіх Кредитових спілок в Америці є понад 17 тисяч з 10 мільйонами членів та 3 більйонами майна.

Треба ствердити, що многотисячна громада членів наших кредитівок уже зрозуміла, що то значить бути господарем своїх грошей, господарем, повноправним без огляду на кількість уділів (шерів). Члени кредитівок зрозуміли й переконалися, що їхні ощадності повністю забезпечені, що в своїй кредитівці вони платять найнижчі можливі відсотки за позики, при чому платять своїй установі, тобто собі. Вони знають, що на зборах вони розділюватимуть прибутки, які повністю звільнені від оподаткування. Вони самі будуть собі визначати висоту відсотків за свої ощадності і самі виберуть управу кредитівки.

Наші передові кредитові спілки добилися вже поважних успіхів. Спілки в Дітройті і Шикаґо перейшли 1 мільйон долярів майна, а в Ню Йорку до цього рівня зближається. Вони закупили для потреб своїх громад відповідні будинки і допомогли придбати вакаційні оселі. Інші молодші кредитівки дотримують їм кроку пропорційно до часу й обставин, в яких приходиться їм працювати, а наймолодша з них, клівлендська кредитівка, успішно пробивається до наміченої мети.

Кличі фінансових кооператив завжди й всюди однакові: Будьмо зрілими господарями своїх грошей! Щадімо систематично, а ощадності складаймо тільки у своїх кредитових спілках! Купуймо тільки за готівку! Позичаймо в потребі тільки у себе самих — в своїй кредитівці! Платімо відсотки за позики тільки собі — своїй кредитівці!

Коли ці кличі зрозуміють і виконають всі члени нашої великої української громади, то певно доб'ються великих моральних і матеріяльних успіхів для себе особисто і для цілої громади.

Засновники кредитових спілок „Самопоміч" нав'язують до кооперативної традиції в Україні, хоч є великі різниці в умовинах життя тут, в Америці, з тими, що були в Україні. Головними стимулами розбудови української кооперації в Західній Україні після першої світової війни були політичний гніт польського окупанта та повоєнна вбогість нашого народу взагалі, а його молодої інтеліґенції зокрема. Українські військовики, головно старшини української армії, вернувшись з таборів полонених та закордону, де багато з них покінчили високі студії, були змушені заміняти кріс на суспільну господарсько - кооперативну ідею. За реалізацію тієї ідеї вони взялися з запалом та військовою рішучістю. Не без того, що тут мусіла мати належне місце оправдана думка про хліб насущний, що його в умовинах польської господарки не було де заробити. Великі успіхи не дали на себе довго ждати. Враз з ростом кооперації ріс свідомий своєї політичної мети український нарід.

В Америці ситуація цілком протилежна. Тут ніхто нас не поневолює і політично не переслідує. Маємо свободу і великий матеріяльний добробут. Наші кредитові спілки „Самопоміч" в ЗДА зродилися виключно на суспільному кооперативно-ідейному підложжі. Наше громадянство в цім краю розуміє, що шкода марнувати запрацьовані матеріяльні засоби. Ці засоби повинні залишитися в кишенях наших людей для їх приватних, а частинно громадських потреб. Бо ж без власних незалежних матеріяльних засобів неможливо перевести в життя ніяких громадських чи політичних задумів!

З огляду на подані вище різниці умовин життя в Америці, наші тутешні кредитівки у своїй організаційній роботі йдуть шляхом нових американських організаційних форм. Вони користають з досвіду раніших українських установ, що виникли в ЗДА, а, зокрема, з досвіду й прикладу найбільшої з них: Українського Нарадного Союзу та зроджених з його кореня інших організацій.

Бо чи засновники-піонери УНСоюзу в 1894 р. не постановили: Досить носити наші гроші до чужих забезпеченевих компаній! Творім суспільний, братський Український Народний Союз! Відтепер несімо гроші за забезпечення нашого життя до власної каси, що її повновартними власниками є ми самі!

І так постала українська суспільна установа, велика організаційна і фінансова сила, наш національний бастіон, що його тепер не можна нічим заступити!

УНСоюз займається лише одною, порівнияльно незначною в життьовому бюджеті людини, справою життьового забезпечення. Скромна, тиха, але солідарна співпраця 72 тисяч членів дала вислід: 20 мільйонів майна, яке силою своєї ваги та розгону постійно й скоро росте!

Що забезпечило УНСоюзові так великий моральний і матеріяльний успіх? Без сумніву, національна солідарність, віра у власні сили, розум громади та віддана праця „союзових людей", які жили й умирали з „союзовою ідеєю" у серці, що була і є українською національною ідеєю!

Чи опанування солідарною 72-тисячною громадою забезпеченевої ділянки нашого господарського життя не є великим для нас національним надбанням? Безперечно, так! Таке саме загально-національне надбання творять наші нові господарські установи: наші кооперативні кредитівки. І тому ми повині собі сказати, як це колись зробили піонери УНСоюзу: Доволі носити наші гроші до чужих банків! відтеперноситимемо їх до своїх щадничо-кредитових кооператив!

Господарсько-громадські завдання УНСоюзу і кредитових спілок прекрасно одне одного доповнюють. Їх спільним завданням є збільшення моральної і матеріяльної сили нашої української громади, що у висліді дасть нам покращання і зміцнення на всіх ділянках нашого громадського і політичного життя!

Твердо переконані в корисності нашої справи, сповнені віри у власні сили, йдімо чіткими, піонерськими слідами Українського Народного Союзу в другій важливій ділянці нашого господарського життя, що її поставили собі як завдання наші кредитівки. Вони певно уже в близькій будуччині об'єднаються в Союз Українських Кредитових Спілок Америки і пліч-о-пліч із своїм старшим братом, Українським Народним Союзом, підуть твердим кроком до своєї мети, а саме — до піднесення матеріяльного рівня нашої українсько-американської спільноти.

Ярема Попель
член УНС і Кред. Спілки
Самопоміч"

ПОВІДОМЛЕННЯ

в справі вибору делеґатів УНСоюзу, які мають менше, як 75 членів

Згідно з постановами статуту, Відділ, який має менше як 75 членів, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше як 75 членів, щоб в такий спосіб набути право на представництво на Конвенції. Коли обидва так об'єднані Відділи матимуть разом 75 членів, вони зможуть вибрати одного делеґата з одним голосом. Коли об'єднані Відділи матимуть 76 або більше членів, тоді вони будуть управнені до вибору одного делеґата з двома голосами.

Щоби приступити до вибору делеґата, такі Відділи повинні насамперед перевести на своїх зборах таку ухвалу про їх об'єднання з іншими Відділами. Опісля ці два Відділи, що постановили об'єднатися, повинні відбути спільно збори і на цих зборах вибрати делеґата та заступника. Делеґатом на таких зборах буде вибраний той, хто отримає більшість голосів присутніх голосуючих членів, без різниці в котрому з об'єднаних Відділів він є членом.

Коли два Відділи, що бажають об'єднатися для вибору делеґата, знаходяться далеко один від одного, так що не можуть відбути спільних зборів, в такому випадку Відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делеґата, а Відділ з меншим числом членів — заступника, якшо ці Відділи не умовляться добровільно інакше.

Про спільне порозуміння про об'єднання для вибору делеґатів та заступників ці Відділи повинні повідомити якнайскорше головну канцелярію УНСоюзу, і тоді головна канцелярія вишле їм негайно відповідні повновласті.

Для вможливлення спільного порозуміння між Відділами, які мають менше як 75 членів, подаємо внизу список цих Відділів з числом членів у поодиноких Відділах та прізвищами і адресами Відділових секретарів:

Відд.	Ч. Член.	Ім'я, прізвище та адреса секретаря	
6	40	Andrew Wowk	3 Whitman St., Hastings on Hudson, N. Y.
10	44	John Madzik	Squantuck Road, Seymour, Conn.
12	68	Mykhajlo Kuzma	52 Adelaide St., Hartford 14, Conn.
15	53	Dr. Yaroslaw Geleta	3330 Buchanan St., Mt. Rainier, Md.
16	29	Nicholas Moskal	117 Maple Ave., Spring Valley, N. Y.
17	46	Peter Pletchy Jr.	414 N. 3rd St., Duquesne, Pa.
18	33	Joseph Wanciak	52 Bungay Road., Seymour, Conn.
23	57	Samuel Shuran	8 Rufus St., Ansonia, Conn.
24	63	Nicholas Szczur	223 No. Holland St., Rankin, Pa.
26	10	Mrs. Anna Pipa	104 McClure St., Beckley, W. Va.
28	68	John Galida	PO Box 226, Mahanoy Plane, Pa.
30	56	Michael Phillips	R. 615 Fellows Ave., Lyndwood, Wilkes-Barre, Pa.
31	59	Michael Tomko	215 Broad St., St. Clair, Pa.
32	13	Metro Semenko	Box 124, Forbes Road, Pa.
34	8	John Mahnick	323 Washington St., Leetsdale, Pa.
35	57	Peter N. Sawchak	5427 S. Sawyer Ave., Chicago 32, Ill.
40	36	Walter Witkowski	1431 E. 7th St., Erie, Pa.
41	19	Michael Terpko	121 14th St., Jeannette, Pa.
43	16	John Cook	62 Owego St., Simpson, Pa.
44	60	Eugene Demchuk	172 W. 16th St., Northampton, Pa.
46	58	I. Skwirtniansky	102-14 86th Ave., Richmond Hill 18, N. Y.
47	38	Mrs. Anna Haras	1808 E. 2nd St., Bethlehem, Pa.
48	37	Alex Mazyla	99 Spruce St., Wilkes-Barre, Pa.
49	54	Nicholas Yurechkiw	239 Franklin Ave., Toronto 9, Ont., Canada
50	64	Nicholas J. Sykuta	930 W. 20th St., Lorain, Ohio
51	34	Steve Bobick	Lock Box 91, Yatesboro, Pa.
52	61	Dmytro Chrupalyk	30 W. Summit St., S. Hadley Falls, Mass.
54	74	Anthony Malanchuk	22 Irving St., New Haven, Conn.
56	73	Michael Medwid	155 14th St., Wheeling, W. Va.
60	29	Mrs.Eva Marcinkowska	PO Box 107, Lundys Lane, Pa.
61	29	Mrs. Eugenia Medwid	317 Miller St., Latrobe, Pa.
62	61	James Starosta	6337 Elmwood Ave., Philadelphia 42, Pa.
66	35	Leon Fedyniak	1443 York Ave., New York 21, N. Y.
67	73	John Cherowski	21 Maple St., Ansonia, Conn.
68	10	John Shylo	268 Prentice St., E. Springfield, Mass.
71	53	Miss Ann Ish	125 Glenwood Road, Rossford, Ohio
72	27	Mrs. Anna Keller	309 S. Martin St., Titusville, Pa.
73	49	Dmytro Wasylyk	168 Hillcrest Ave., Providence 9, R. I.
74	34	Katherine Yarema	1001 Service St., New Castle, Pa.
77	33	Peter Fedash	PO Box 308, Yorkville, Ohio
78	33	John Petruncio	Rd. 2 Duncott, Pottsville, Pa.
79	9	Mrs.Pelagia Seredynska	RFD Box 39 Union Mills, Broadalbin, N. Y.
80	33	Michael Markiewicz	416 154th Place, Calumet City, Ill.
82	32	Wanda Macharyas	RD 2, New Alexandria, Pa.
84	66	Peter E. Dudko	140 Bronson Road, Southport, Conn.
87	68	Nicholas Trojanowsky	4776 Broadway, Depew, N. Y.
88	18	Walter Kwas	c/o Ukr. Nat'l Assoc. Estates, Kerhonkson, N.Y.
89	23	Harry Tymus	41 Vine St., Etna Pittsburgh, Pa.
92	9	Nick Horbyluk	416 S. 2nd St., Oregon City, Ore.
93	61	Michael Iwanyzkyj	30 Jenks St., Central Falls, R. I.
95	24	Wasyl Mycz	RD 1, Nazareth, Pa.
98	45	John Chorney	7 So. Carbon St., Shenandoah, Pa.
101	17	Mrs. Stella Peanoske	Box 326, Export, Pa.
103	64	Mrs. Catherine Harris	2526 W. Michigan St., Milwaukee 3, Wisc.
108	47	Mrs. Mary Siliko	2169 Bunts Road, Lakewood 7, Ohio
110	7	Andrew Blauciak	103 18th St., Vandergrift, Pa.
111	31	Mary Viscum	630 Williamson Ave., Joliet, Ill.
113	73	John W. Yarchak	2144 Wood St., Latrobe, Pa.
115	54	Petro Babych	1920 Superior Ave NE., Canton 5, Ohio
118	46	Ewhen Bilynsky	1436 Columbus Ave., Pittsburgh 33, Pa.
119	52	Mary Bilan	193 Reed Ave., Campbell, Ohio
122	26	Karol Sidzinskij	131 School St., Taunton, Mass.
124	70	Alexander Balla	326 Main St., Coplay R 1, Box 220, Ormrod, Pa.
126	42	Harry Dydiw	PO Box 31, Slickville, Pa.
128	47	John Szwec	200 S. Springfield Road, Clifton Heights, Pa.
129	13	Michael Jarsky	146-22-22 Ave., Whitestone, L. I., N. Y.
132	63	Donald Smereka	906 Morton Ave., Port Vue, Pa.
134	55	Anna Klim	311 Grant Ave., Carnegie, Pa.
135	22	John Lashinsky	Smoke Run, Pa.
138	33	Simon Kunikewich	1052 Hebron Ave., Glastonbury, Conn.
139	55	Dmytro Koszil	6323 S. Sacramento Ave., Chicago 29, Ill.
140	68	Mrs. Helen Horak	170 Brockway Ave. N., Youngstown, Ohio
141	19	Anton Lecholat	240 S. 26th St., Lincoln, Nebraska
144	48	Nicholas Chomko	552 Emmett St., Scranton, Pa.
145	64	Paul Tetanich	2915 Broad Ave., Altoona, Pa.
148	39	Fewronia Bilenki	1403 Decatur St., Baltimore 30, Md.
149	58	Mrs. M. Steckow Dicky	22 Franklin St., Lackawanna 18, N. Y.
152	38	John Bakum	77 Campfield St., Irvington, N. J.
154	21	Michael Tkatch	77 Ridge St., Glen Lyon, Pa.
159	32	Michael Kaminski	306 N. Cameron Ave., Scranton 4, Pa.
160	46	Mathew Kostyshyn	145-02 Liberty Ave., Jamaica, L. I., N. Y.
162	13	John Wasylkiw,	335 S. Main St., Scranton 4, Pa.
165	49	Mrs.Mary K. Pelechaty	3318 Stickney Ave., Toledo 8, Ohio
166	20	Michael Gelembiuk	RD 3, Pottstown, Pa.
167	72	John Kulmatycki	825 Marmion Ave., Toledo 7, Ohio
169	11	Wasyl Stefuryn	139 Gawverton Road, Trucksville, Pa.
172	40	Michael Moroz	Malapardis Road, RD Box 162, Whippany, N. J.
174	11	Michael Solonynka	410 St. Joseph Ave., Marchfield, Wisc.
177	67	John Laba	24 Cavalcade Blvd., Hoxsie, Warwick, R. I.
180	57	Miss Olga Zepko	690 Allyn St., Akron 11, Ohio
181	43	Walter Lubinsky	52 Manville Road, Manville, R. I.
184	73	Bohdan Lastoweckyj	52 First Ave., Apt. 11, New York 9, N. Y.
185	26	Michael Romanyshyn	1131 Lackawanna Ave., Box 511, Mayfield, Pa.
186	39	Julia A. Bavolak	74 So. Tamaqua St., McAdoo, Pa.
187	39	Mrs. Antosia Chuprun	301 Union St., Taylor, Pa.
188	22	Theodore Chariton	RFD 1, Durhamville, N. Y.
190	18	Marion M. Nohitsch	2312 N. Maryland Ave., Peoria, Ill.
193	20	Nicholas Tutka	114 Lincoln St., Taylor, Pa.
195	16	Metro Behuniak	625 Harrison Ave., Peekskill, N. Y.
196	22	Nicholas Ciniurczyn	222 Washington St., Jersey City 2, N. J.
197	10	Steve Kostecki	1208 G. St., Madison, Ill.
198	5	Anna Sydor	18 King St., Port Jervis, N. Y.
199	49	Stanley Rajter	62 Chestnut St., Amherst, Mass.
201	23	Roman Tenetylo	110 E. Moser Ave., Coaldale, Pa.
202	22	Mary Zewan	37 Highland St., Ext., Auburn, N. Y.
203	29	Mrs. Olga Zuk	451 St. Ann's Ave., Bronx 55, N. Y.
205	18	Paul Krepich	141 Franklin Ave., Palmerton, Pa.
207	49	Nicholas Rewa	Pine Nook Rd., South Deerfield, Mass.
208	15	William Nagurney	727 Marion St., Scranton 9, Pa.
209	22	Joseph K. Ginda	72 Leick Ave., Carteret, N. J.
210	51	John Franko	1249 Edison Ave., Bronx 61, N. Y.
212	36	Mrs. Catherine Blisch	4340 Wood St., Wheeling, W. Va.
214	7	Peter Cherwoniak	918 W. 32nd St., Chicago 8, Ill.
215	28	Elias Nazar	206 East Ave., Hornell, N. Y.
216	25	Mrs. Anna Sosnowska	835 W. 122nd St., Chicago 43, Ill.
222	30	John Billick	656 W. 117th St., Chicago 28, Ill.
224	35	Joseph Ercha	18 Buffum St., Salem, Mass.
225	9	Frank Komar	Box 58, Desloge, Mo.
226	51	M. Ruszczyckyj	3331 W. 33rd Ave., Denver 11, Colorado
227	20	Peter Saupp	PO Box 8, Smith Mill, Pa.
228	30	Rosie Urenko	242 Arnot St., St. Clair, Pa.
229	50	Michael Dutchak	1302 Cornell St., Scranton, Pa.
231	6	George Litwinetz	136 E. Garibaldi Ave., Nesquehoning, Pa.
232	35	Steve Sanko	626 4th St., Donora, Pa.
235	63	Michael Teply	220 Hannum Ave., Rossford, Ohio
241	53	Stephen Bardaczewsky	54 Collins St., Woonsocket, R. I.
243	59	L. Billick	656 W. 117th St., Chicago 28, Ill.
244	14	John Praskewych	RD Box 213, Half Moon Hill, Bellefonte, Pa.
246	33	Wasyl Spodaryk	17 Hepburn St., W. Warwick, R. I.
248	50	Michael Kobylanski	312 Valley Rd., Coatesville, Pa.
249	15	Mary Krehel	Box 823, Spangler, Pa.
250	6	Emil Zytkiewicz	396 Valley Road, Cos Cob, Conn.
255	20	Mrs. Mary K. Tamasy	114 Water St., West Newton, Pa.
258	13	Mrs. Cathe Holowecky	Box 113, Houtzdale, Pa.
260	10	Wasyl Macuk	c/o W. Thompson Farm, Route 111, Berlin, Md.
261	43	Peter Arkotyn	301 Broad St., Williamstown, N. J.
262	50	Mrs.Stephanie H.Berry	243 Wakelee Ave., Ansonia, Conn.
263	13	Myron Spiwak	7 Harroun St., Fulton, N. Y.
264	40	Miss Susan Popivchak	219 Jane St., Carnegie, Pa.
265	34	Joseph Kociubka	RD 2, Box 646, Pottsville, Pa.
267	50	Constantine Schwartz	218 Swalm St., Westbury, L. I., N. Y.
269	9	Peter Rudy	220 Versailles Rd., Rochester 21, N. Y.
272	48	Walter Stasig	456 W. Market St., Newark 7, N.J.
273	12	Amelia Wilcheski	155 14th St., Wheeling, W. Va.
275	60	Wolodymyr Yurkiw	190 Pierre Ave., Garfield, N. J.
278	15	Martha Turchin	499 Madison St., Wilkes-Barre, Pa.
279	15	Nicholas Olenchuk	2310 Wilmer St., Zanesville, Ohio
282	31	Katherine Lukach	835 N. Penna Ave., Wilkes-Barre, Pa.
284	59	John Wasyluka	1105 No. 15th St., E. St. Louis, Ill.
285	32	V.Rev. N. Czerniawsky	1021 N. Clinton Ave., Rochester 21, N.Y.
290	59	Michaelina Iwaniuk	1606 Hazel St., Baltimore 26, Md.
294	12	Jacob Saley	1208 Kline Place, Rahway, N.J.
297	11	Joseph Selestak	Harvey St., Hastings, Pa.
298	45	Elias Hupalo	1961 Mapes Ave., Bronx 60, N.Y.
299	52	Stephen Sydorowicz	35 Salem St., Buffalo 20, N.Y.
300	58	Frank Kawchak	192 Strayer St., Johnstown, Pa.
302	12	Wasil Rohacz	2328 Cooper St., Jackson, Mich.
303	52	Mrs. Helen Lechman	504 Wharton St., Derry, Pa.
306	44	Andrew Andrejciw	19 E. Price St., Linden, N.J.
307	51	Elias Chopek	117 Greefield Rd., Mattapan 26, Mass.
308	62	Peter Iwasyszyn	1451 N. 42nd St., E. St. Louis, Ill.
309	32	Philip Kobas	2770 Houliban Rd., Saginaw, Mich.
310	67	M. Dolhun	692 Leonard St., Brooklyn 22, N.Y.
311	6	Miss Olga Fedirko	216 Cherry St., Jessup, Pa.
312	45	Mrs. Julia Sharyk	715 Garibaldi Ave., S. Plainfield, N.J.
313	19	Mrs. Anna Zazworsky	PO BOX 142, Smithmill, Pa.
314	12	Mrs. Catherine Stetz	522 Arthur St, Hazleton, Pa.
315	12	Vladimir Kedrowsky	622 Main St., Metuchen, N. J.
317	62	Anastasia Andrusyszyn	529 Stafford Avenue, Syracuse 6, N. Y.
318	59	Stephen Sayuk	161 W. 16th St., Northampton, Pa.
319	54	George Welgoss	19 Lower Broadway, Nanticoke, Pa.
322	39	Mrs. Johanna Karatz	12 Crescent Lane, Irvington, N. J.
323	73	Michael Bilyk	1212 Lowell Avenue, Kansas City 2, Kans.
326	39	Michael Sokolowsky	1216 Grove St., Avoca, Pa.
328	43	Mrs. Rozalia Kokoch	1611 Auburn Ave., Cleveland 13, Ohio
329	18	Mrs. Anne Demko	Whitestown Road, Butler, Pa.
331	59	Anthony Romaniuk	RD 1, Box 396, Millville, N. J.
332	51	Kasmer D. Mazepa	48 LaGrande St., Raritan, N. J.
333	61	John Bobersky	801 Warren St., Berwick, Pa.
335	54	Mrs. Anna Gouwens	RR 3, Box 172A, Chicago Heights, Ill.
337	61	Emanuel Prytula	3235 S. Regester St., Baltimore 31, Md.
340	6	Peter Olynyk	PO Box 356, Manchester, N. Y.
344	41	Harry Geba	504 W. 2nd St., Bound Brook, N. J.
346	10	Nick J. Grenevich	5623 Adams St., Gary, Ind.
349	42	John Hnidj	PO Box 25, Anne St., Millstone, N. J.
351	33	Edward Hrycun	1624 Ontario Ave., Niagara Falls, N. Y.
354	6	Mrs. Sophie Banasiak	15213 Paulina Ave., Harvey, Ill.
357	27	Stephen Wozney	20 King St., Northumberland, Pa.
359	28	Mrs. Mary Fera	448 Burroughs Ter., Union, N. J.
360	5	Metro Marchuk	PO Box 289, West Leechburg, Pa.
363	70	Dmytro Baziw	1003 Brook St., Olean, N.Y.
365	26	Michael Rudnianin	Box 34, Mahanoy Plane, Pa.
366	6	P. Bachowsky	129 Trenton St., Iselin, N. J.
368	42	Bohdan Ostapiuk	1039 N.W. 14th Ter., Miami 36, Fla.
373	55	Anna Gromocka	4048 S. Spring St., St. Louis 16, Mo.
376	37	Walter Gwiazda	Box 128, R 1, Thorp, Wisc.
377	12	Theodore Migielicz	2017 E Elm St., West Frankfort, Ill.
378	18	Stanley Pikolycky	702 Lincoln Ave., PO Box, Woodbine, N.J.
380	64	Mykola Kormeluk	46 W 51st St., Bayonne, N.J.
381	9	Michael Markiewicz	94 Edgewood St., R 1, Danbury, Conn.
382	13	Mrs. Kathryn Harbest	418 N Nice St., Frackville, Pa.
384	37	Stefan Zorij	30 Morance Rd., Pittsburgh 5, Pa.
386	74	Alexander Popow	710 Sharpsville Ave., Sharon, Pa.
387	37	William Hirchycia	71 Chestnut St., Willimantic, Conn.
389	50	Anna Tesluk	R 1, Yale, Mich.
391	13	Mrs. Cathe. Prychidko	R R 2, Vernon, B.C., Canada
392	6	Max D. Pavlishin	1019 Pine Ave., Kemmerer, Wyo.
393	47	Michael Litwin	221 E 10th St., New York 3, N.Y.
394	20	Michael Romanyk	28 Hines Ave., Mahwah, N.J.
395	59	Mrs. Anna Herman	601 Maywood Ave., Maywood, N.J.
396	39	Ilko Slobodian	117 Brady St., Pittsburgh 19, Pa.
398	24	Mrs. Alice Rozelsky	132 Schubert St., Binghamton, N.Y.
400	42	Stanley Semuskie	Box 142, Iselin, Pa.
401	20	Michael Lulka	25 Sykes St., Sykesville, Pa.
403	46	John Pish Sr.	214 James St., Olyphant, Pa.
404	16	Ewhen Popowycz	1102 Goteau St. W., Moose Jaw, Sask., Canada
405	23	John Legus	847 Dundaff St., Dickson City, Pa.
407	16	Miss Elena Maznick	120 Lincoln St., Olyphant, Pa.
408	6	Dr. Roman Weres	1109 Broadway Ave. NW., Grand Rapids 4, Mich.
409	26	Elias Hryshko	906 Throop St., Dunmore, Pa.
410	12	Harry Saykewych	207 Josephine St., Peckville, Pa.
411	9	Theodore Cholay	810 Sibley Ave., Old Forge, Pa.
412	30	Petro Cechosz	736 12th Ave., Lachine, Que., Canada
413	56	Mrs. Helene Ratushny	2526 Poplar St., Union, N.J.
415	18	Mrs. Lillian Dybas	10024 S. Normal Ave., Chicago, Ill.
416	6	Antone Lenartowick	496 Chace St., Somerset, Mass.
417	22	Dr.Alex Cybriwsky	3645 Warner Ave., Louisville 7, Kentucky
418	26	Iwan Melnyk	366 Sunnyside Ave., Toronto, Ont., Canada
419	9	Ivan Salamanchuk	2076 Reynolds St., Regina, Sask., Canada
420	6	Mike Obach	Box 98, Belfield, N. Dak.
421	33	Mrs. Julia Bereza	Prospect St., Box 125, Thomaston, Conn.
422	15	Antoinette Swystun	3720 N. 9th St., Philadelphia 40, Pa.
424	27	Wolodymyr Basiuk	2246 N. 7th., Philadelphia 33, Pa.
425	12	Roman I. Smook	2054 W. Chicago Ave., Chicago 22, Ill.
426	13	Ivan Waszczuk	2846 Geneva, Dearborn 8, Mich.
428	15	Mrs. M. Gala	817 4th St. N., Kenora, Ont., Canada
429	21	John Perkosky Sr.	1260 Birkbeck St., Freeland, Pa.
433	44	Konstanty Shynkar	33 South St., West Islip, P O Babylon, L.I., N.Y.
434	18	Bohdan Melnyk	5155 2nd Ave., Apt 4, Rosemount Montreal, Quebec, Canada
435	57	Stephen Kurlak	238 Monticello Ave., Jersey City, N.J.
436	66	Peter Werbowecki	92 Park St., Kitchener, Ont., Canada
438	50	Steve Terleski Jr.	218 6th St., W. Easton, Pa.
440	6	Dmytro Hnatiuk	P.O. Box 263, Espanola, Ont., Canada
442	25	Martin Sheska	1832 Washington Ave., Northampton, Pa.
443	6	Dmitro Wowk	268 Taschereau St. W., Rouyn, Que., Canada
444	30	M. Zerebecky	427 Ave G South, Saskatoon, Sask., Canada

(Зак. на 4 ст.)

Відд.	Ч. Член.	Ім'я, прізвище та адреса секретаря:	
446	31	Mike Towtriwski	26 Wood St., Kirkland Lake, Ont., Canada
447	13	Zenon Horeczyj	8142 Durocher St., Montreal, Que., Canada
448	33	John Falat	523 Miles Ave., Dickson City. Post Office, Olyphant, Pa.
449	18	John Mychalewych	R R 4, Waterford, Ont., Canada
450	10	Stephen Chemych	1090 Amsterdam Ave., Apt 8, New York 25, N.Y.
451	31	Jefim Omelchenko	R R 1, Grimsby, Ont., Canada
452	56	Mary Bilik	3601 176th Pl., Lansing, Ill.
453	15	John Fedus	c/o Ukr. Orthodox Church, Centre Kiev, R R 2, Oakville, Ont., Can.
454	14	Peter Furman	14 Lewiston Ave., Blackstone, Mass.
455	55	Sophia Sokolyshyn	414 E. 6th St., New York, N.Y.
456	40	William Workewich	216 Columbus Ave., Timmins, Ont., Canada
459	52	Mrs. Anastasia Bordun	23 Civic Sq. W., Irvington, N.J.
460	39	John Dykun	430 South St., London, Ont., Canada
461	52	George Demeduck	19 Ontario Road, Welland, Ont., Canada
463	20	Michael Yakima	2516A California Ave., St. Louis 4, Mo.
465	55	Michael Chereshnevsky	743 12th Ave., Lachine, Que., Canada
466	45	Peter Krutyholowa	21 Alice St., Brantfort, Ont., Canada
467	15	Michael Hladio	619 Linden Ave., Johnstown, Pa.
468	42	Pete Samitz	R R 1, Niagara on the Lake, Ont., Canada
470	14	John M. Lenyk	1348 Dixie Rd., R R 1, Port Credit, Ont., Canada
475	22	Catherine Boyko	134 Holland Ave., Lackawanna 18, N.Y.
476	62	Paul Mariak	233 Robinson St., Hudson, N.Y.
477	60	Michael Drahushuk	276 Washington Blvd., Lorenz Park, Hudson, N.Y.
478	31	Peter Fedynchuk	359 Concord Ave., Toronto, Ont., Canada
479	21	Mychajlo Kurylak	831 N. Woodstock St., Philadelphia 30, Pa.
480	29	Iwan Janischewsky	50 Edith Drive, Toronto 12, Ont., Canada
481	63	John Kopko	7 Vine St., Carnegie, Pa.
482	40	John E. Sus	329 Knox Ave., Carnegie, Pa.
485	21	M. Sydor-Czartorysky	"Howerla", 41 E. 7th St., New York 3, N.Y.
486	20	Mrs. Maria Blyschak	301 Missouri St., San Francisco 7, Calif.
487	72	M. Denysiuk	87 W Winifred St., St. Paul 7, Minn.
488	14	Jaroslaw Bakowicz	816 N. 3rd St., Phoenix, Ariz.
489	57	Nicholas Schpetko	80 E. 1st St., Apt 11, New York 9, N.Y.
490	74	Mrs. Helena Chornomaz	1228 S. Long Ave., Hillside, N.J.
491	15	George Primak	3959 Laval Ave., Montreal, Que., Canada
492	11	Wolodymyr Mushka	17 Acacia Ave., Ottawa, Ont., Canada
493	9	Nikolaus Bijan	6 N Mill St., Kansas City 2, Kans.
494	11	Bohdan Sawycky	6 Railway Ave., Box 806, Dauphin, Man., Canada
495	13	Iwan Pankiw	102 Barber St., Winnipeg 4, Man., Canada
496	11	Maria Shevchenko	843 E 84th St., Seattle 15, Wash.
497	62	Dmytro Petriw	11135 63rd St., Edmonton, Alta., Canada
498	47	Joseph Kaciuchnych	4182 Knight Rd., Vancouver 12, B.C., Canada
499	11	Mrs. Sofia Werbianska	916 S. 3rd St., Elkhart, Ind.
500	11	Michael Kowalsky	2236 6th Ave., N.W., Calgary, Alta., Canada
501	12	John Tymchyshyn	405 1st Ave., S.W., Chisholm, Minn.
502	11	Mrs. Ann Ogenchuk	Hafford, Sask., Canada
504	23	Eugene Barna	R R 2, Leamington, Ont., Canada
505	21	Walter Kuz	43 Alhambra Ave., Toronto, Ont., Canada
506	17	Andrew Masney	9 Richmound St., Box 99, Amherstburg, Ont., Canada

Пропонують збільшити платні федеральним урядовцям

Вашингтон. — Сенатська Комісія для Справ Пошти і Цивільних Урядовців 15-го січня одноголосно ухвалила збільшити платні 1,500.000 поштових і федеральних працівників на 7.5 відсотка. Крім того 500,000 поштовиків мали б дістати окремі додатки впродовж трьох років у висоті від 160 до 240 долярів річно, так що збільшення платень поштових працівників виносило б 12 відсотків. През. Айзенгавер просив Конґрес збільшити платні на 6 відсотків, починаючи від 1-го липня 1958 року. Сенатська Комісія збільшила їх із важністю взад, це значить від 1-го жовтня 1957. Президент просив також про збільшення поштових оплат, що дало б прибутку коло 700,000,000 долярів річно. Збільшення платень підтримують обидві партії, демократична і республіканська.

Уряд наводить 5 факторів, які спричинять кінець економічної затримки

Вашингтон. — Президент Айзенгавер у своєму бюджетовому зверненні навів 5 факторів, які спричинять кінець теперішньої економічної затримки. Айзенгавер сказав, що ці фактори „сильно підтримують його довір'я до того, що незабаром знову почнеться збільшування нашої економіки". До цих п'ятьох чинників Президент зараховує: приспішене здійснювання оборонної програми; збільшення федеральних, стейтових і міських видатків; поступ технології в раптовому темпі; збільшення потреб населення, яке постійно зростає і економічна політика уряду, яка змагає до відновлення росту економіки. Президент у своєму запроектованому на 1959 рік бюджеті припускав, що прибутки з податків в цьому році будуть збільшуватися і що це станеться вже в перших місяцях цього року.

● Комісар торгівлі в Нюарку, Н. Дж., Едвард Т. Дікінсон заявляє, що кожного року треба переносити під землю принаймні 5 відсотків фабрик, які працюють для оборони країни, щоб забезпечити їх проти атомового налету.

Посмертна Згадка

НЕСТОР МАНОРИК, довголітній член Т-ва Дарахівщина, Відд. 275 УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 15-го січня 1958 р., проживши 63 роки. Тіло Покійного знаходиться в пох. заведенні І. Ковальчика 129 Ґренд Стріт, звідки в понеділок 20 січня, о год. 9-ій рано відбудеться похорон до костела св. Петра при Ґренд Стріт. Залишив у глибокім смутку дружину Марію і дочку Анастасію. В. Й. П.!

П. Палка, секр.

BUY U.S. SAVING BONDS

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ: КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНҐС

В НЕДІЛЮ УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА НЮ ЙОРКУ ОБ'ЄДНАНО І МАНІФЕСТАЦІЙНО ВІДЗНАЧИТЬ 40-РІЧЧЯ ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

Ню Йорк. — Завтра, в неділю 19-го січня, Українська Громада цієї світової метрополії об'єднано і маніфестаційно відзначить 40-річчя проголошення незалежности Української Держави. Відзначення цих роковин матиме тим більше маніфестаційний характер, що в останній хвилині пощастило вирішити суперечності між двома групами, які кожна окремо приготовлялись до такого відзначення. Вчорашнє повідомлення в „Свободі" про те, що представники Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій — Відділу УКК і Святочного Комітету Українських Демократичних Організацій міста Ню Йорку в останній хвилині договорились і рішили відбути одне спільне Свято, зняло з місцевого громадянства важкий камінь побоювань, що 40-річчя незалежности і 39-річчя соборности Української Держави буде, замість маніфестацією єдности — маніфестацією розбрату цієї великої української громади. Коли ж до такого порозуміння дійшло, серед загалу громадянства постало переконання, що велика заля Мангеттен Сентер, в якій відбудеться Святочна Маніфестація в неділю, 19-го січня, о год. 2:30 по полудні, буде вщерть виповнена громадянством, і що це буде найкраща демонстрація спільности Великої Мети, яку встановлено січневими Актами 1918 і 1919 рр. Щоб не було непорозумінь, організатори Святочної Маніфестації прохають ще й цією дорогою поінформувати місцеве українське громадянство, що пляноване і проголошуване раніше Святочним Комітетом Українських Демократичних Організацій на той самий час Урочисте Свято в залі Вашингтон Ірвінг Гайскул не відбудеться, а натомість деякі точки того Свята, згідно з договоренням, будуть включені у тепер уже спільну Святочну Маніфестацію в Мангеттен Сентер, зокрема, буде включена в цю маніфестацію промова президента УНР в екзілі, д-ра Степана Витвицького. Промову англійською мовою виголосить голова УКК проф. Лев Добрянський. Губернатор стейту Аварел Гарриман і посадник міста Роберт Ф. Вагнер особисто відчитають свої проклямації „Дня Української Незалежности", а федеральней уряд репрезентуватиме і промовить губернатор Т. Р. МекКілден. Маніфестацію відкриє голова Комітету Об'єднаних Організацій мгр. Роман Гуглевич, а в її мистецькій частині виступлять Хор „Думка" під диригентурою мгр. Л. Крушельницького і сопрано Ситі Опери п. Марія Лисогір при акомпаніяменті пп. Олі Дмитрів і Р. Стецури. Маніфестацію проводитиме адв. Степан Ярема. Організатори імпрези очікують, що в маніфестації візьмуть участь також довколишні громади, які опісля матимуть час переїхати до Нюарку, де о год. 6:30 ввечері в Українській Централі відбудеться Свято Самостійности і Соборности із святочною промовою президента УКК п. Д. Галичина та добірною мистецькою програмою.

● Українського баритона Олега Нижанківського, що донедавна виступав у різних операх і концертах у Женеві, як теж у швайцарських радіовисильнях, заанґажовано на 1958 рік до виступів в Бі-Бі-Сі (Брітіш Бродкестінг Корпорейшен).

Йорданський спогад

(Закінчення зі стор. 2-ої)

було розмовитися. Було це, мабуть в порозумінні з підстаршиною, що перевіряв стійки, бо певно й він діставав свою пайку з горілки, яку ми приносили, щоб розмова йшла легше.

Під час одної такої зустрічі побачили ми перед дротами дівчину, яка попросила нас викликати нашого лейтенанта. Можете уявити собі, яка це була радість для закуреного хлопця, коли ми передали йому, що його „мавка" жде на нього біля дротів. Він, як стій, вибіг до неї у невтральну зону. Як цій дівчині вдалося дістати дозвіл від румунів на зустріч, розповів нам увечері ляйтенант. На лісничівці кватирував командант цієї румунської частини, а що він був старший віком і цікавився не дівчатами, а тільки чаркою й картами, то лісничий легко виклопотав у нього дозвіл на побачення своєї доньки з нашим ляйтенантом. За це лісничий розважував румуна грою в карти і горілкою, про яку вже дбав наш ляйтенант.

І уявіть собі таку романтичну картину: між двома фронтовими лініями, побравшися за руки, проходжується пара залюблених. Старшини австрійської частини дивилися на це „кривим оком", бо їм не вільно було виходити на невтральну зону, а тут якийсь молодий ляйтенант гуляє з дівчиною. Та що могли вони нам зробити, які мали безпосередній телефонічний зв'язок з командою бригади і робили все для добра „служби". А зустрічі нашого ляйтенанта були також ділом „служби", бо хто ж міг перевірити, про що говорили залюблені? Може якраз про військові справи?

Та щасливі хвилі в житті тривають коротко. Тому, що в нашій команді не було знавців румунської мови, нас забрали з цього відтинку фронту і розкидали по інших частинах. Пішов з пораненим серцем і наш ляйтенант. Ми розлучилися, і я втратив з ним зв'язок. Не знаю, як закінчилася його любовна пригода, яка почалася в Щедрий Вечір. Мабуть так, як багато подібних любовних історій, які зав'язувалися під фронтами в різних війнах. А може? А може пан ляйтенант Семен Ц. живе десь тут, у вільному світі і докінчить мій йорданський спогад з буковинського фронту у 1918-му році?..

Український Народний Союз це суто демократична українська братська організація. Стати її членом — це не тільки забезпечити себе і Ваших рідних матеріяльно. Це значить, бути співвласником його надбань і вибирати, чи бути вибраним в його керівні органи.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Вашингтон, Д. К.

Новий Відділ УМІ

Один великий скарб нашого народу, що навіть із скитальцями пішов у чужі землі, це глибоке замилування до музики, особливий музичний талант і висока музична освіта. Не диво, що батьки стараються передати цей скарб і своїм дітям, і не диво, що велике число нашої молоді навіть серед часто невідрадних умовин скитальщини, вчиться музики. І не диво, що своя музична школа — Український Музичний Інститут, перемник великої традиції Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка, з директором — відомим мистцем - піяністом Романом Савицьким на чолі, знайшла в цій країні вдячне поле діяльности. Доказом цього постійний ріст Інституту, виростання його відділів в щораз нових містах (ходять чутки навіть про плянування Канадійського відділу), та високий рівень навчання в ньому.

Останньо й Вашинґтон дочекався відділу Українського Музичного Інституту. Це сталося з приїздом до нашого міста п-ні Ольги Сушко-Наконечної, нашої визначної співачки та піяністки. П-ні Ольга Сушко-Наконечна, це кол. учениця професорів Швіґліка, д-ра Рудницького, Леопольда Мюнцера і абсольвентка кляси Василя Барвінського. Як співачка, продовжуючи свою концертову діяльність, п-ні Сушко-Наконечна виїхала була на дальші студії до Відня, де м. і. працювала як асистентка професора співу фон Йона в Музікшуле дер Штадт Він. Під час побуту в Західній Европі давала ряд сольових виступів та самостійних концертів, запізнаючи чужинців з перлинами української пісенної творчости. По переїзді до Канади співпрацювала як піяністка-концертмайстер зі славним маестром Нестором Городовенком при новоствореному хорі „Україна", з яким награла відомий альбом пластинок.

В Монтреалі п-ні Сушко-Наконечна була одною з ініціяторів першої української Музичної Школи. З рамени цієї школи давала на сцені Монтреалу постановку діточої оперети М. Лисенка „Коза Дереза" з ансамблем 35 дітей. Виступала теж в концертах як солістка співачка та піяністка - акомпаніятор.

По переїзді до цієї країни п-ні Сушко - Наконечна включилася в склад учительського складу УМІ і зорганізувала новий Відділ у Вашинґтоні.

Побіч індивідуальних лекцій гри на фортепіяні та сольо-співу, п-ні Сушко-Наконечна веде й т. зв. „Музичний Садочок" та лекції „музичної грамоти". Погодилася також провадити діточий хор при місцевій гр.-катол. школі, де вчить і наших найменших співати та любити пісні нашої далекої батьківщини.

Ольга Сушко - Наконечна

Відділ УМІ в Вашинґтоні має всі дані на те, щоб сповнити велике завдання поглиблення серед нашої молоді музичної освіти, яка є такою важливою частиною загальної освіти й культури. - с -

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ В ШИКАҐО

Український Музей - Архів в Шикаґо має такі відділи: 1. Історично - воєнний, 2. Народного й образотворчого мистецтва, 3. Шикаґо в минулому і сучасному, 4. Спортовий, 5. Бібліотека Українознавства з Архівом.

Музей й Бібліотека це великі скарби народу, бо вони зберігають його культурні надбання та духові вартості. Тому проситься всі установи і громадян складати книги й експонати до поодиноких відділів та вступати в члени. Місячна вкладка тільки 50 центів. Експонати пересилати на адресу: Украініан Музеум 2453 Вест Шикаґо Евню, Шикаґо 22, Ілл.

За Управу Музею:

Д-р М. Сімінович, президент, Проф. Ю. Каменецький, екзекутивний директор, д-р С. Дмоховський, секретар.

● У Польщі протягом двох останніх місяців вичищено з комуністичної партії 31,000 членів. За той час перевірено „благонадійність" 140,000 власників парт-квитків. Мають перевести „іспит" ще 1,143,000 членів партії, внаслідок якої, припускають, що вичистять ще яких 300,000 осіб, як кар'єристів і спекулянтів. Більшість комуністів у Польщі — це коньюнктуристи, які примазались до партії задля особистих користей.

ПРО ХРУЩОВА... УКРАЇНЦЯ І ЙОГО „КУЗИНКУ З УКРАЇНИ"

(Продовження зі стор. 2-ої)

зьких до Каліновки і Хомутовки містах — у Брянську й у Воронежі служив наприкінці 16-го віку і Лукіян Борисович Хрущов, царський воєвода і будівничий міст. Все це вказує на наявність роду Хрущових у вужчій „батьківщині" Нікіти Хрущова, Рильщині, вже в 16 і 17 сторіччях і не виключає того, що він може бути нащадком саме цих дворянських, потім зубожілих Хрущових, тим більше, що деякі з них впали були в царську неласку і їх родини були позбавлені дворянства.

Так, евентуально, виглядала б справа з „українським походженням" Нікіти Хрущова. Щождо того, що він сам „називає себе українцем", то 64,000 телевізійних долярів варто було б дати тому, хто зумів би знайти таке признання Хрущова в якійсь із його статтей, промов чи в якомусь із його численних інтерв'ю з закордонними журналістами. Не було ніколи й натяку на те. Правда, минулого року кореспондент „Ню Йорк Таймсу", Макс Френкель у своїй кореспонденції з Москви (в числі з 28 серпня 1957) про опубліковану в „Комуністі" статтю Хрущова п. н. „За тісний зв'язок літератури і мистецтва з життям народу" цитував згадку Хрущова про його „зустріч з кузинкою в Україні", але ж ні в тексті цієї статті в „Комуністі", ні в передруках її по всіх совєтських журналах і часописах ніякої згадки про Україну немає. Говорив і писав Хрущов тільки про те, що „незабаром після закінчення війни" він „їздив у село, де він народився" (значить, у Каліновку — О. Р.) і „там зайшов до двоюрідної сестри". „Кузинка з України" виявляється таким чином такою самою видумкою Макса Френкеля, як „ревеляції" Віктора Александрова про „Хрущова з України", і такою ж безпідставною, як твердження, що „всі уважають його українцем".

О. Р.

● Вячеслав Молотов, колишній кількакратний совєтський прем'єр та міністер закордонних справ і один із наймогутніших „колективних диктаторів", здеґрадований до ролі амбасадора СССР у сателітній Зовнішній Монголії, часто приїздить до Москви. Він затримав за собою своє московське помешкання. За кожним приїздом до столиці СССР, він ходить до театру чи балету, щоб показати людям, що ще живе.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО. — Бр. Пресв. Діви Марії, Відд. 112, повідомляє своїх членів, що місячні збори Братства відбудуться в неділю 19 січня 1958 в церковній залі, по 3-ій і 4-ій Службі Божій. Довгуючих членів проситься вирівняти свої вкладки на цих зборах. — А. М. Купер, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Тов. Вільна Україна, Відд. 152, повідомляє своїх членів, що місячні збори Товариства відбудуться в середу 22 січня 1958, о год. 8-ій веч., в Українській Централі при 180 Вільям Стр. Проситься усіх членів прибути на збори. — Уряд.

ПОДЯКА

оо. Василіянам, Рідні Мужа, Приятелям і Знайомим, що віддали останню прислугу

МОМУ НАЙДОРОЖЧОМУ МУЖОВІ

пок. д-рові Михайлові КАЧМАРСЬКОМУ

складаю найсердечнішу гарячу подяку

горем прибита дружина Марія КАЧМАРСЬКА

Кейсерлінґ рекомендує збільшувати заробітні платні та урядові видатки і зменшувати податки

Вашинґтон. — Колишній голова Ради Економічних Дорадників за президентури Гаррі С. Трумана Ліон Г. Кейсерлінґ виголосив звіт про економічний стан країни, в якому твердить, що збільшення заробітних платень спричинить кінець господарської затримки в ЗДА. Економіст Кейсерлінґ рекомендує поворот до „повної економіки": видавати гроші і продукувати навіть коштом федеральної заборгованости. Він поручає також збільшити федеральні видатки в оборонній і цивільній ділянках та одночасно зменшити прибуткові податки тим, які найменше заробляють. Якщо здійсняться всі ті рекомендації, то знову почне зростати економіка ЗДА, буде зрівноважений федеральний бюджет, і буде також припинена інфляція долара. Кейсерлінґ заявляє, що не треба ставити справу таким способом: „Більше керованих ракет, а менше масла", бо здійснення його рекомендацій вможливить продукцію більшої кількости ракет і дасть більшу продукцію масла. Але інші економісти твердять, що рекомендації Кейсерлінґа спричинять дальшу інфляцію і збільшать федеральну заборгованість, а не можна допускати до того, щоб ми жили коштом майбутніх ґенерацій, які мали б сплачувати ті довги, що ми їх тепер наробимо.

ЧИТАЙТЕ НАЙСТАРШИЙ ЩОДЕННИК „СВОБОДУ"!